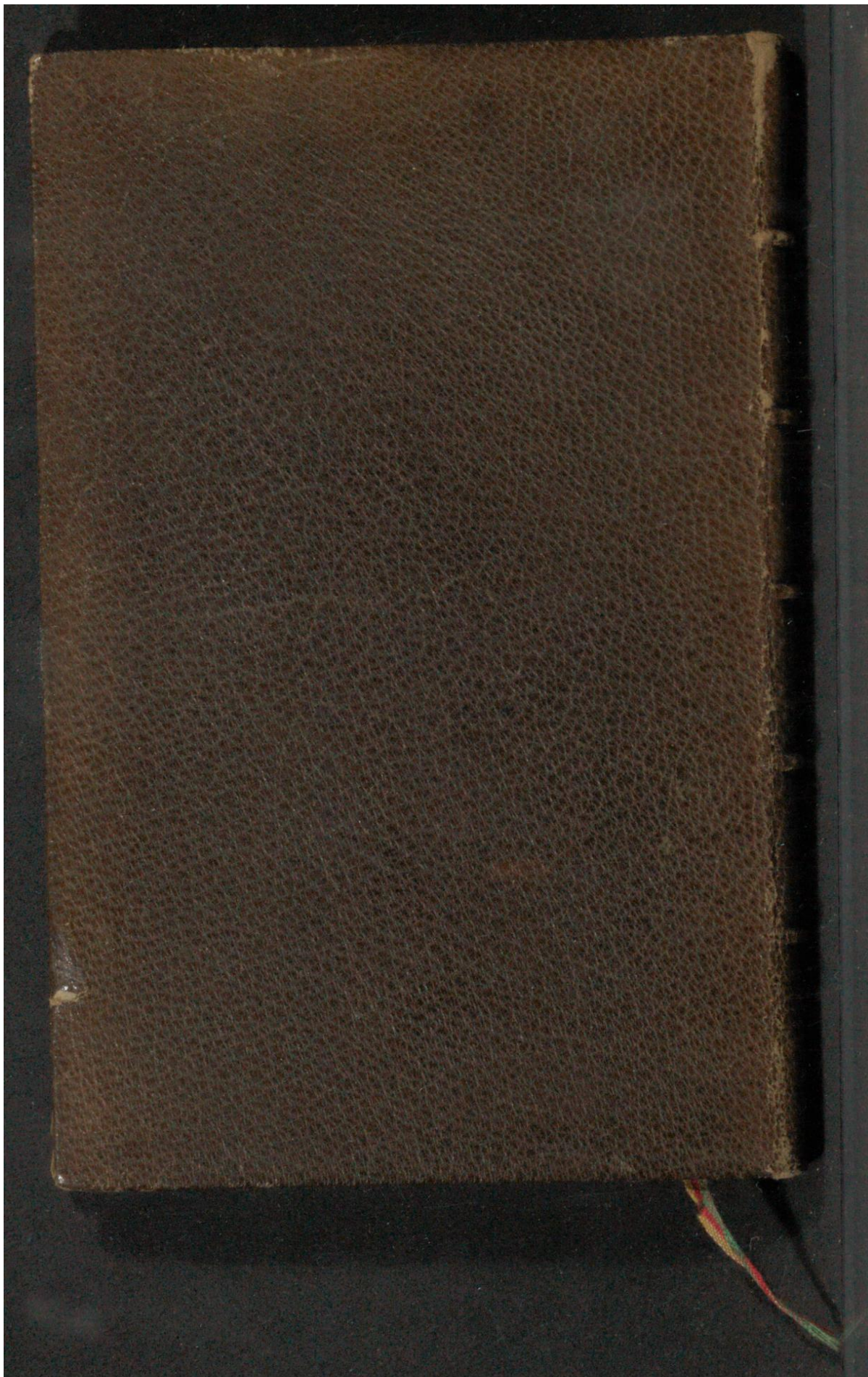

220

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1708 G 12

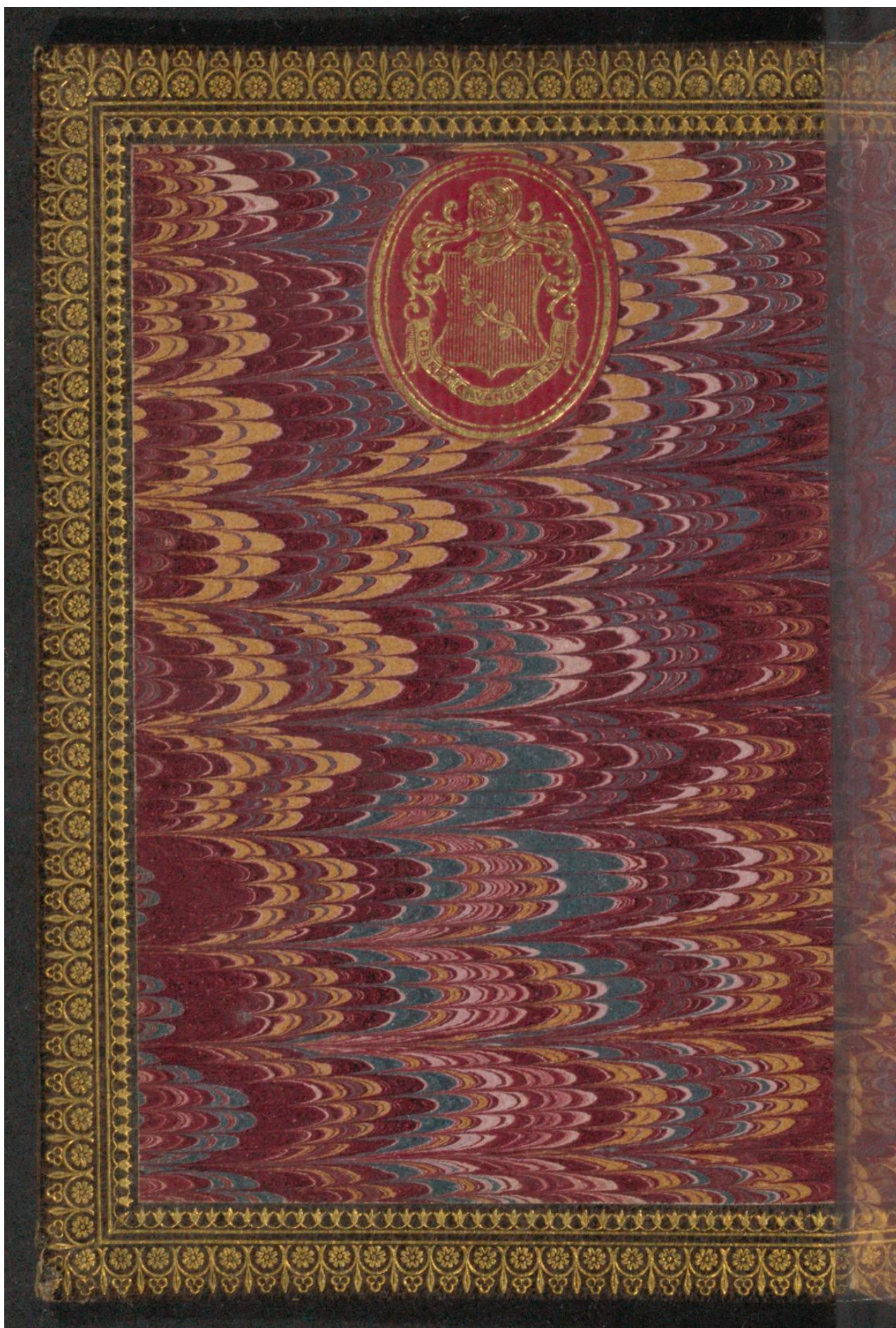
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1708 G 12

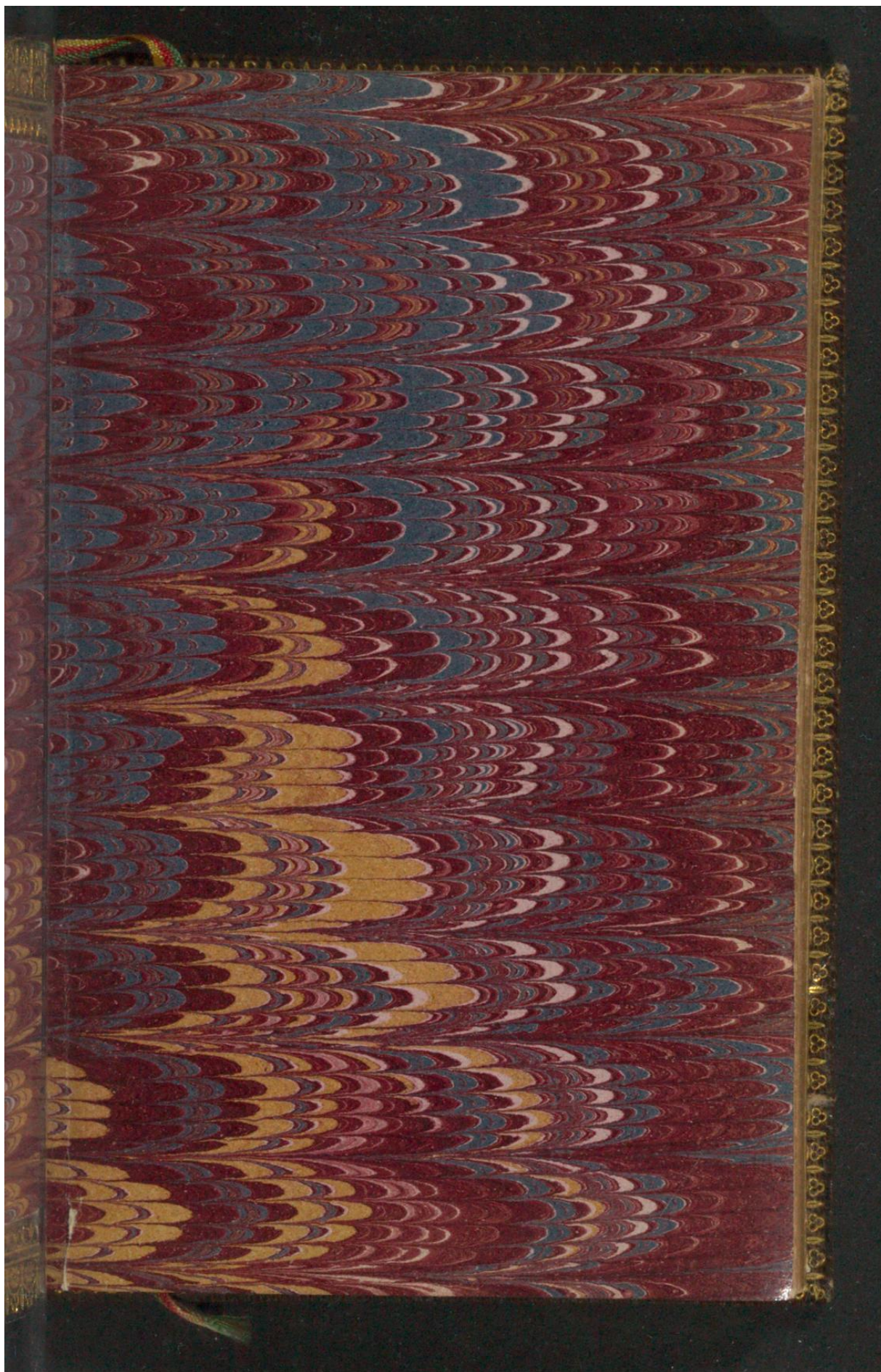

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1708 G 12

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1708 G 12

Geschenk van Dr. A. van der Linde, die
naar dit boek exemplaar in 1864
(2de druk 1865) heeft uitgegeven
A. van der Linde 13 Mei 1867.

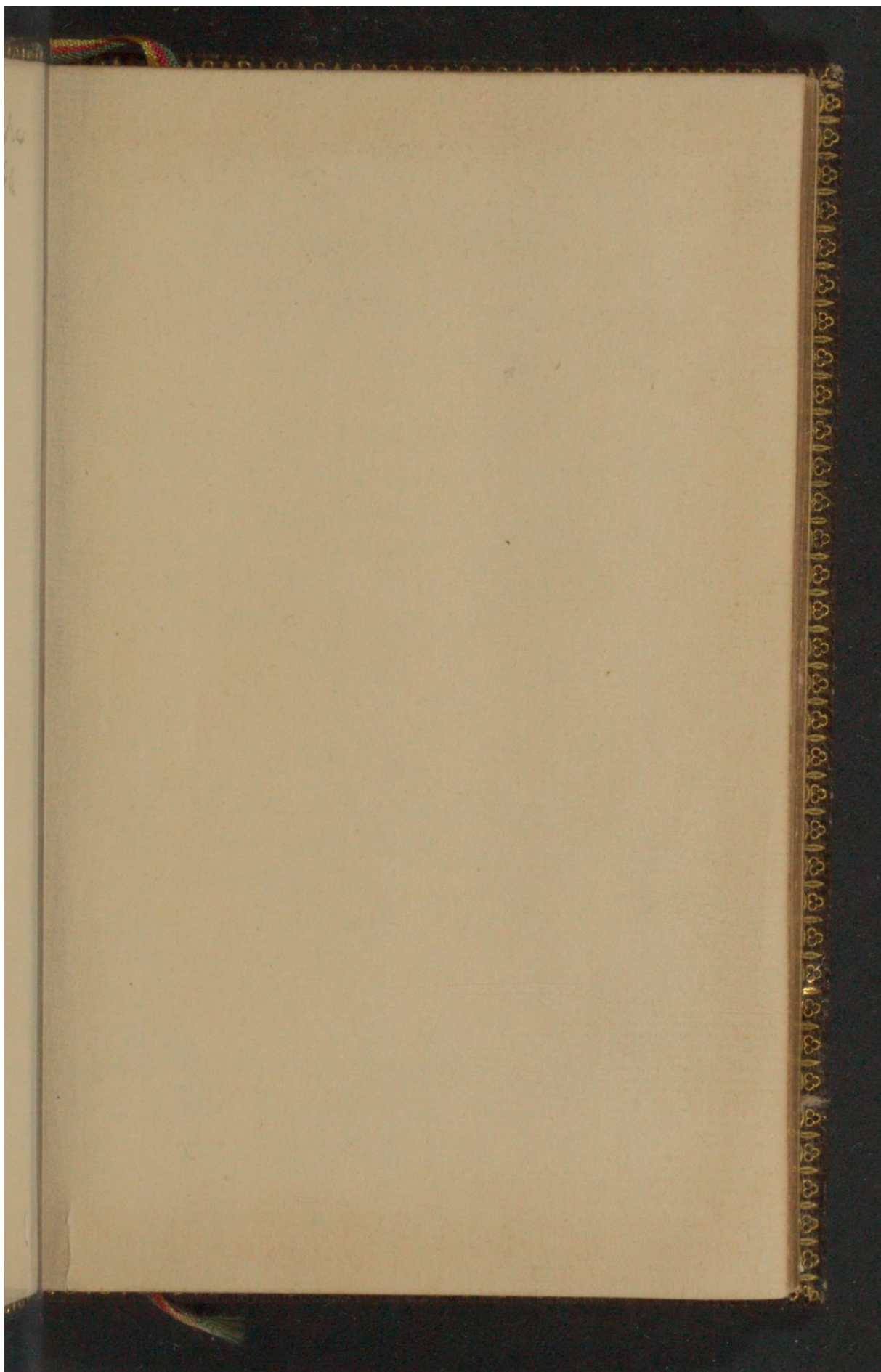
~~K. K. van der Linde~~

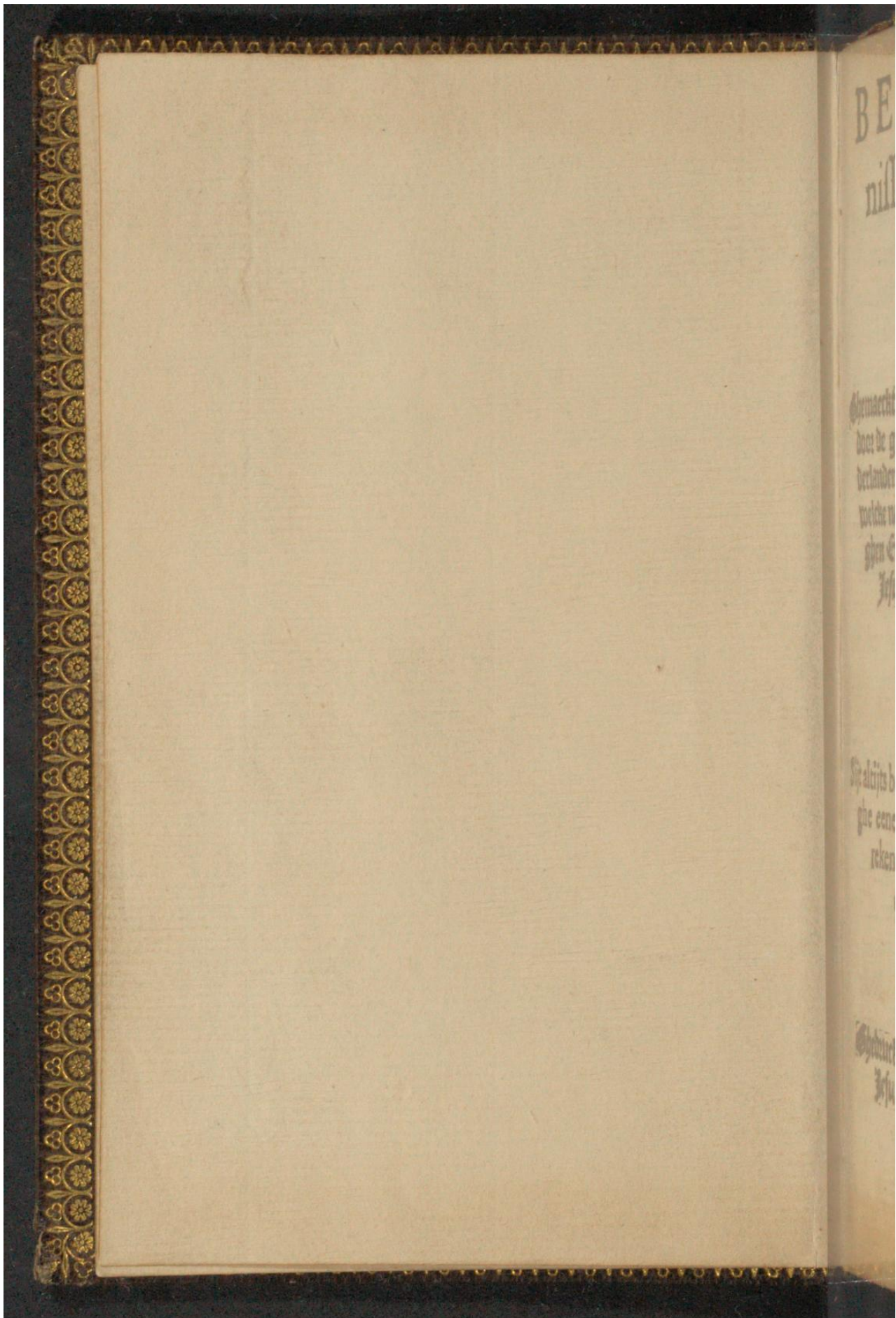
KW

~~345~~

1708 G 12

~~H 36~~

B E L Y D E. nisse des ghe- loofs.

Ghemaecht met een ghemeyn accoord
door de gheloouighe, die in de Ne-
derlanden ouer al verstroyt zyn, de
welcke na de supuerheyt des heylig-
hen Euangeliums ons Heeren
Jesu Christi begheeren
te leuen.

1. Petri ij.

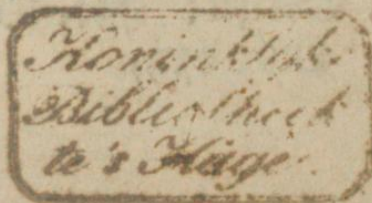
Sijt altijts bereydt ter verantwoordin-
ghe eenen yeghelicken die daer
rekenſchap begheert van
der hope die in
v is.

Ghedrukt inden Jaer ons Heeren
Jesu Christi: M. D.
ende Lxij.

Eer datmen sentencie sal prononcieren
Tsy Crime, oft Ciuile, ist wel nootelick
Voor alle Richters, dat sy wel examineren,
Vwaer wt de sake is spruytende blootelic
Dus moetmen alle partijen minootelick
Ghehoor gheuen, want die alleen t spre-
ken voorwaer

Heeft, t sy by gelyc oft ongelyc: verstootelic
Sijn wy, die niet en mogē spreken opēbaer
VWant men doet ons swijghen, dits voor
elcken klaer.

Dus O Eerweerdighe Koninck verheuen
VWilt ons door v goedertierēheyt eerbaer,
Voor uwe Maiesteyt ghehoor toch geuen.
Ghy Richters, laet v de sake ooc aenkleuē,
Op dz wy door v aduijs mochtē verweruē
Octroy, so sal v de wijsheyt niet begeuen,
VWāt dus doŕde suldy recht oordeel beeruē
En des vleesch genegētheyt wilt afsteruē
End ons Belijdenisse wel incorporeert,
Suldy beuinden, dat wy menich weruen
Van v tonrechte worden gecandamneert.

De gheloouige die

daer in de Nederlanden zijn, welcke
na der warachtigher reformatie des
Euangeliums ons Heeren Iesu Christi
begheeren te leuen, aen den on-
uerwinnelicken Koninck
Philippus, haren ouer-
sten Heere.

Vaert ons toegelaten
O genadichste Heere
ons voor uwer Maie-
steyt te presenterē, om
ons te ontschuldighen
van de beswaringhen
daermen ons mede beswaert, ende de
gherechtigheyt van onser sake te bewij-
sen: wy en soudē desen verborghen
middel niet soecken, om v te kennen te
gheuen, het bitter suchten van uwen
volcke, door een stomme siequeste of
gheschreuen Belydenisse: maer na dat
onse vpanden v de ooren met so veel
valsche aenklagen ende rapporten ver-
uult hebbē, dat ons niet alleenlick ver-
hindert en wordt voor v aenghesichte
te verschijnen, maer worden veraccht
wt uwe landen, vermoort ende verbrāt

M ij in

Sendtbrief.

in wat plaetse wy gheuonden worden:
ten minsten Shenadichste Heere/ ver-
leent ons inden Name Gods/ het ghe-
ne dat gheen mensche oock en kan wey-
gheren den beesten: namelick/ ons kla-
ghelick roepen als van verre tot uwen
ooren te laten komen: op dat so **W. M.**
ons ghehoort hebbende/ schuldich oor-
deelt/ de vperen dan vermeerderd/ de pij-
ninghen ende tormenten vermenichful
dicht worden in uwen Koninckrijcke:
ende ter cōtrarie/ so onse onnooselheyt
voor v openbaer worde/ dat ghy haer
zyt voor een steunsel ende toelucht te-
ghen het geweld onser vanden. Want
och lachen/ Shenadichste Heere/ somen
anders niet en behoeft dan te beschul-
dighen/ so allen wech ende middel der
bescherminghe den beschuldichden ont-
nomen wordet/ wie sal gherechtich be-
uonden worden? van welcken ist dat de
onnooselheyt onder den menschen ver-
sekert wesen sal? wy zyn/ segghen sy/
ongehoorfame/ oproerighe/ niet anders
begheerēde dan alle Politische of Bur-
gherlicke regeringe te breken/ een con-
fusie ende vermenighinge inder werelt
te brenghen: ende niet alleenlick ons te
beurjen van uwer heerschappije ende
mogentheyt/ maer oock v den Scepter
wt

wt den handen te rucken. **O** misdaden /
 niet weerdich onser Belijdenisse / niet
 weerdich eens Christen mensches / niet
 weerdich den gemeynē name des men-
 schen / weerdich dat het oude Spreeck-
 woort der Tyrannen weder voortghe-
 bracht worde: **D E T H A I S T E** **Certulian.**
R E R voor den **D E E S T E R** in zijn Apos-
 Maer het en is niet ghenoechsaem te logie, gheijne
 beschuldighen / het is al in het bewijs een spreek-
 ghelegghen. **De Propheten / de Aposte-** woort is: de
len / ende tselfs die vander eerster kerc- Christenen
ken Jesu Christi / hebben beswaere ghe- ten viere.
weest / ia na den wterlicken aensien en-
de vleeschelickē oordeel der menschen /
verdrucht niet ghelijcke lasteringhen.
Maer ghelijck so tot haren tijde opent-
lick betuycht ende gheprotesteert heb-
ben / also protesteren ende betuyghen
wy nu voor God ende synen Enghe-
len / dat wy niets hoogher en begeeren
dan onder de ghehoorsaemheyt der O-
uerheden in supuerheyt der conscien-
cien te leuen / Gode te dienen / ende ons
na zijn Woort ende heylige Gheboden
te reformeren. Ende bouen dese verbor-
ghen getuygenisse onser consciencien /
de ghene die ouer onse processen von-
nissen / oordeelen ende sitten / sullen goe-
de ghetuygen / zyn dat sy noyt cenighe
M in sake

Sendtbrief.

Rom. 13. a. 1.

1. Pet. 2. b. 13.

Leest van
Samu.

sake in ons beemercht hebben / die tot on-
ghehoorsaemheyt streckte / die yet voor-
neme teghen uwer Maesteyt / of de ge-
meyne ruste beroert : maer hebben veel
meer gheuonden / dat wy in onse versa-
melinge / bidden voor de Koninghen en
Vorsten der Werde / ende in sonderheyt /
voor v / O ghenadichste Heere / ende die
ghy ghestelt hebt in het regiment ende
regeringe van uwen lantschappen / lan-
den / ende heerschappien. Want wy zijn
gheleert / so wel door het woort Gods /
als door gheduerige onderwysinge on-
ser Leeraers / dat de Koningen / Vorsten
ende Ouerheden zijn van der ordinan-
cie Gods : en dat / so wie de Ouericheyde
wederstaet / wederstaet Gods ordinan-
cie / ende sal verdoemenisse ontfangen.
Wy staen toe ende bekennen / dat door
de ewige wijsheyt Gods / de Koningen
heerschen / ende de Vorsten het recht set-
ten. Kortelic / dat sy niet door onrecht of
tyranie daer toe ghekomen zijn / maer
door de eyghen instellinghe Gods. Ende
om te bewyisen / dat dit niet alleen in on-
se monden / maer in het diepste onser hee-
ten in ghedruct ende inghebeelt is / wie
is opt onder ons gheuonden / die v / Ge-
nadichste Heere / gheweyghert heeft de
Schattinghe ofte Tol hem opgheluyt :
maer

maer ter contrarie/ heeft de gehoorfaem
 heydt in een vegelick so haest gheweest
 om te betalen / als het ghebodt. Wat
 dracht van wapenen / wat raedtslach
 heeft opt ondeckt gheweest / tselfs als
 wy doot die ghene / die haer decken met
 uwen name ende macht / om haer tot al
 le wreedthepdt te begheuen / so wreede-
 lick ghepynicht / ende ghetormenteert
 gheweest zyn / dat het genoeg was om
 het ghedult van den alder goedertieren-
 sten ende saechtmoedichsten te terghen /
 ende dat te doen veranderen in gram-
 schap ende wanhope. Maer wy danc-
 ken onsen God / dat het bloet onser broe-
 deren om onser cause ende sake / oft eer
 om de sake Jesu Christi / ende ghetupge-
 nisse der waerheydt wtghestoit / roep-
 de banninghen / gheuackenissen / pijn-
 bancken / ballinschappen / pynninghen /
 ende ander ontallicke verdruckingen /
 bewijfen wel / dat onse begeerte ende ge-
 sintheit niet vleeschelick en is / dewyle
 wy na den vleesche veel gemakkelicker
 zyn mochten / sonder dese leeringe voo-
 te staen ende te beweeren / maer heb-
 bende de vreesse Gods voor oogen / ver-
 schricke zijnde / van dat dreyghement Je-
 su Christi / die daer seyt / dat hy ons sal
 verlooehenen voor God synen Vader

Mat. 10. 33.
 Luc. 9. 36.

¶ **iii** **sq**

Sendtbrief.

so wy hem voor de menschen verloo-
chenen: wy bieden den rugghe den sla-
ghen/ de tonghen den messen/ de mont
den brydelstocken / ende het gantsche
Mat. 16. c. 24 lijf dē opere: wetende dat wie Christum
Luc. 9. c. 23. volghen wil/ hy zyn Cruys opnemen/
ende hem seluen verloochoenen moet:
ende nemmermeer en sal eenē wel ghe-
regelden gheest / ende niet verblint en-
de van sinne berooft/ kunnen ghedenc-
ken / dat die arbeiden/ om alles te be-
roeren/ die daer verlatē haer lantschap/
haer maechschap ende vrienden/ om in
vrede ende in stillicheyt te leuē: dat die
staen om de kroone den Coninck af te
nemen/ oft yet bedriegelick teghen hem
voor te nemen/ die steruē om het Euan-
gelium / waer in sy sien gheschreuen te
Mat. 22. b. 17 zyn / gheeft den Keyser wat des Key-
sers is/ ende God wat Godes is. Waer
by offerende ende ouergheuende hare
lichamen ende hare goeden den Ko-
ninck / bidden ootmoedelick zijnder
Maiesteyt/ dat haer toe ghelaten wor-
de/ Gode te gheuen / dat hy eysschet/
dat welcke wy hem niet rechte niet en
kunnen wepgheren / dewyle hy ons
1. Cor. 6. c. 20 syne ghemacckt heeft / ende ons hem
verworuen / door eenen dierbaren ende
kostelicken prijs ende weerde.

Ende

Ende ten is ooc niet van noode / dat on-
se vanden so seer uwer goetheyt ende
lÿdtsaemheyt misbruycken / dat ghyse
behoeft te hooren / in dien dat sy v te
kennen gheuen / dat het is om het kleyn
ghetal dat wy zÿn / dat wy niet teghens
v op en staen / al oft een peghelick van
ons in zÿn herte ware onghehoorsaem
ende oproerich / anders niet dan de me-
nichte verwachtēde / om hem te velde te
stellen / om v te bespringhen / ende zÿn
raerij te wercke te stellen: want laetse
de sake so seer verkeeren als sy willen /
wy verskeren v / Ghenadichste heere /
dat in uwe Nederlanden zÿn meer dan
hondert duysent mannen / houdende en
de volgende de Religie / van welke wy
v nu de Belÿdenisse ouerleueren / ende
nochtans in niemant vanden seluen / en
wordt eenighe bereydinghe van oproer
ghesien / Ja van de selue en heeft niet
een woordt daer toe streckende gehoord
gheweest. Dat wy v segghen van het
groot ghetal onser broederen / en is niet
Ghenadichste heere / om te verschrieken
oft vreesachtich te maken de minste
van uwen Officiers ende Dienaren:
maer so wel om de lasteringhe der ghe-
ner die ons niet benijdt en souden kon-
nen ghemaken / dan door leughenen / te
v weder

Sendtbrief.

wederlegghen/ als oock om v tot barm-
herticheyt te verwecken. Want/ och la-
ten/ so ghy uwen arin wtstrect om dien
int bloet van so veel menschen te wep-
ken ende te wasschen. **O** God/ wat ver-
nielinghe suldy doen in uwen **Onder-**
saten/ wat wonde in uwen volcke/ wat
weeninghen/ wat versuchtinghen/ wat
kerminghen van vrouwen / van kinde-
ren/ van maechden ende vrienden/ wat
ooghe ist/ die drooghe ende sonder haer
in tranen te badē/ sal mogen sien dat so
veel heerlike burghers van elcken be-
mint/ ende van niemant gehaet/ na een
dustier ende verschrickelike gheuan-
kenisse/ na pijnighen ende verdruckin-
ghen ouerghелеuert worden / tot een
so schandelicken doot ende torment/ het
alder wreetsste ende vreeinste/ dat opt de
Iheydensche ende onheplighe **Trian-**
nen hebben moghen verdichten? ende
hier en tusschen hare vrouwē / so sy het
hebben konnen ontulieden / dolen in
vreeinde landen/ haer broodt van deure
tot deure met hare kinderkens aenden
hals bidden? **O** Shenadichste heere/
dat de nakomenheyt v rijcke niet als
bloedich ende wreedich en beschrijue:
Datmen niet en segge / dat de eere van
uwen **Grootvaderen** / de hoocheydt
van

van uwen vader / en uwe eyghen duech-
den ende vromicheden verdupstert ghe-
weest hebben door een wreedtheydt /
wreetheyt segghe ick / die natuerlick is
den beesten / beneden de weerdicheydt
eens menschen / maer seer onweerdich
ende als vbandisch van eenē Prince en
Vorst / van welcken de hoocheydt ende
sonderliche vromicheydt / aldermeest in
goedertierenheydt ende saechtmoedic-
heyt bestaet / een ware teecken ende ey-
ghen onderscheyt tusschen eenen waren
Koninck ende eenen Tyran. Want aen-
gaende / datmen ons veruolcht / niet al-
leenlic als vbanden uwer kroonen ende
gemeyner weluyaert / maer ooc als vban-
den Gods en zijnder Kercken / wy bid-
den v ootmoedelick / dies te meer willen
oordeelen / na de Belijdenisse des ghe-
loofs / die wy v presenterē / bereydt ende
veerdich / so het van noode is / die met on-
sen eyghen bloede te versseghelen. Door
diesclue / als wy hopen / sult ghy beken-
nen / datinē ons tonrechte naemt Schis-
matycke ofte verscheurders der eenic-
heydt / ongheloozame ende ketters / de
wyle wy bestaen ende belijden / niet al-
leenlic de voornēste punctē des Christe-
telickē geloofs / begrepē in het Symbo-
lū en gemeyn gelooue / maar de gātsche
lee

Sendtbrief.

Rom. 1.

Rom. 1.

leeringhe door Iesum Christum gheop-
penbaert tot onsen leuen / rechtueerdica-
heyt en salicheyt : verkondicht door den
Euangelisten ende Apostelen / versea-
ghelt door het bloedt van so veel Mar-
telaren / bewaert supuerlicken ende ge-
heelicken inder eerster Kercken / tot dat-
se door de onwetenheydt / ghiericheydt /
ende eerghiericheydt der Predicanten /
door menschelike vonden ende Instel-
linghen / contrarie der repnicheydt des
Euangeliums / verdoruen gheweest is.
Het welcke onse teghenpartije onbes-
schaemdelick loochnē te zyne de kracht
Gods ter salicheyt / eenen pegelickē die-
daer aen gelooft: als sy ons verdoemen
en vermoorden / om dat wy niet en hou-
dē het gene dat in het selue niet geuon-
den en wort: en en kunnen haer van la-
steringhe teghen den Heyligen Gheest
niet ontschuldigen / als sy segghen / dat
de geheele schatten der wijsheyt Gods /
ende de middelen / oueruloedelick ende
genoechsaemlick tot onser salicheyt / in
het Oude en Nieuwe Testament niet
veruaet en zyn / maer dat hare vonden
noodich zyn / dat die veruloecht sy / ende
niet weerdich des menschelicken ghe-
selschaps / weerdich te niete ghedaen
te worden in synen liue / ende in zyne
zielen

ziele versoncken te worden inden af-
 gront der hellen/diese niet en houdt in
 sulcken oft hoogheren graedt en weer-
 de als het Euangelium. De swachheyt
 onses vleesch es heeft voor dese woor-
 den/verschrickt zynde vanden dreyghe-
 menten der ghenen die macht hebben
 het selue tot affschen te maken:maer van
 der ander syden/hoorē wy/dat de Apo-
 stel seyt: Al waert dat een Enghel van: *Gala. 1. a. 9.*
 den hemel afquame / ende ons yet an-
 ders dan het Euangelium verkondich-
 de/die zy ons veruloeckt/ ende afgruse-
 lick. Wy hooren S. Jan die zyn Pro: *Apoc. 2. b. 18.*
 phecie met dese woorden sluyt: Want
 ic betuyge eenē yegelickē die daer hoort
 de woorden der Propheeten in desen
 boeck: so yemandt daer toe doet / so sal
 God toe doen op hem de plaghen die
 in desen boeck gheschreuen staen. For-
 telickē wy sien dat ons geboden wort/
 het woordt Gods allenlick te volghen/
 ende niet dat ons goet dunckt: met ver- *Dent. 4. en=*
 bot van toe te doen oft af te doen van: *de 12.*
 den heylighen gheboden des grooten
 Gods. Iesus Christus seyt ons/dat hy *Joan. 15.*
 ons te kennē gegeuen heeft/ al wat hy
 van synen vader gehoort heeft:en so hy *Joan. 16.*
 om de swachheyt der Apostelen haer
 wat versweghen heeft / dat hy haer be-
 loeft

Sendtbrief

loeft heeft (door den heyligen Gheest) dien hy haer soude scnden) te openba-
ren / wy zijn versichert / dat hy haer (des
wyle hy de Waerheyt selue is) de belof-
te ghehouden heeft. Waer door dat de
verborghentheden veruact zijn in den
Euangelio ende gheschrieten der Apo-
stelen / ghemaect na de voorsevde be-
lofte ende ontfanghinghe des heyligen
Gheests. Waer door bliet / dat die selue
de passagie des Euangelistes misbruc-
ken / die door dit woordt verborghen /
Joan. 16. b. 12 dat de Apostelen niet en konden ghe-
dragen / verstaen hare Ceremonien en-
de onnutte supersticien / contrarie den
woorde Gods. Also wy presenterē / en-
de het soude ons licht zijn te bewijzen
door ghetuygenissen der Schrijueren /
tē ware dat wy (vermaent zijnde vande
middel ende kortheyt / diemen in eenen
brief behoort te ghebruycken) vreesden
uwer Maesteyt moepelick te zyne : v
ootmoedelic biddende / inden name des
selues die v heeft gestelt en vast behou-
det in uwen Konincrycke / dat ghy niet
toe en laet / dat die daer door ghieric-
heyt / cerghiericheyt / ende ander quade
gheneghentheydt haer begheuen heb-
ben / uwen arm / Authorteydt / ende
macht te ghebruycken om haren luste
ghe-

ghenoech te doene / om haer te versad-
ghen ende vervullen met den bloede
van uwen ondersaten / bewumpelende
ende omhanghende alle goeden ijue-
des Godureesenhepts ende Godsdien-
stichepds / onder de woorden van op-
roer / afwijkinghe / ergbernisse ende an-
dere / met welcken sy v teghen ons on-
steken. Maer och lacen / Ghena-
dichste Heere / aenmerckt dat noyt geweest
en is / ofte de werelt en heeft het licht
ghehaet / ende heeft tegen de waerheyt
opgestaet: hier en tusschen / die dit woort
der waerheyt in synen monde draecht /
is hy oproerich / om dat de menschen
haer hier teghen opstellen: ter contras-
tien / men moet den oproer ende ergber-
nisse toeschrijven / den onuersoentlichen
opande Gods ende der menschen / na-
melick den Dupuel / die om zijn sijnck
niet te verliesen / welck bestaet in af-
goderye / valsche Godsdiensten / hoere-
rien / ende ander ontallicke ghebreken /
die door den Euangelium afghesneden
zijn / hem beroert ende verheft om den
loop te verhinderen. Mitsgaders de on-
dancbaerheyt der werelt die in de plaet-
se van met dancsegginge te ontfangen
het woort haers Meesters / herders en
haers Gods / stellet haer op tegenselue /
niet

Sendtbrief.

niet anders voor alle redene voortbren-
ghende/dan de lanckheyt des tijds/dat
so in haer dwalinge gheleest heeft:wil-
lende wederstaen door prescripcie ofte
voorschrijuinghe des tijds/dien/die de
wereldt ende eewen ghemaecht heeft/
ende voor welcken alle dinck teghen
woordich is. Het behoort v toe / Ghes-
nadichste Heere/het behoort v toe/ken-
nisse deser saken te hebben/ om v tegen
de dwalingen te stellen/hoe verwortelt
dat so door lanckheyt des tijts zijn/en-
de te beschermen de onnooselheyt van
dien / die tot noch toe in het recht/ meer
vdruckt dan verhoort zijn geweest. Al-
so/de Heere wil v seghenen ende bewa-
re/de Heere late zijn aensichte ouer
v schijnen/ende beschermene en-
de onderhoude v in alle
voorspoedicheydt/

Amen.

Sommi:

Sommighe plaetsen

des Nieuwen Testaments / door welcke
 he alle Ghelooouighe vermaent
 worden / belijdenisse haers
 gheloofs voor den
 menschen te
 gheuen.

Matth. x.

So wie my belijde sal voor den men-
 schen, dien sal ick oock belijden voor
 mynē Vader die in de Hemelē is. Maer
 so wie my verloochenē sal voor den
 menschen, dien sal ick oock verlooe-
 nen voor mynen Vader die in de He-
 melen is.

Marc. viij. Luc. ix.

VWie hem mijns oft mijnder woor-
 den schamet onder desen ouerspeli-
 ghen ende sondighen gheslachte, diens
 sal hem oock des menschen Sone scha-
 men, wanneer hy komē sal inder heer-
 licheyt zijns Vaders, met synen Heyli-
 ghen Enghelen.

i. Pet. iij.

Sijt altijts bereydt ter verantwoor-

B

din

Plaet. der Schrif.
dinghe, eenen yghelicken, die daer re-
kenſchap begheert, vander hope, die
in vis.

Rom. x.

Metter herten gheloofmen ter ge-
rechticheyt: maer mettē monde belijde
men ter ſalicheyt.

ij. Timoth. ij.

Verſaken wy Ieſum Chriſtum, ſo ſal
hy ons verſaken.

Vvarachtige Chri-

stelicke. Belijdenisse.
Inhoudende de eewighe
salicheydt der
zielen.

Het eerste Artikel.

Wij gheloouen alle van herten, ende
belijden met den monde, dat daer is een eenich
ende eenuoudich Gheestelick Wesen, welck
wy noemen God, eewich, onbegrijpelic, on-
sienlic, onueranderlic, oneyndelic, welck is
gheheel wijs, rechtueerdich ende goet.

Art. 1.

2 Cor. 2. b. 17.

Joan. 4. c. 24.

Esai. 40. c.

de 44.

11.

Wij bekennen dat hy sulcks is, ende
dat door twee middelen. Het eerste, door de
wereldt, die hy gheschapen heeft, onderhou-
det, ende regeert: welcke wereldt is voor on-
sen ooghen als een schoon boeck, in welcken
alle Creaturen, kleyne ende groote dienen, als
letteren, om ons de onsenlicke dinghen Gods
te doen aen mercken: te weten, zijn ewighe
kracht, ende Godheyt, ghelijck de Apostel S.
Paulus seyd. Rom. 1. c. 20. Welcke dinghen
alle ghenoechsaem zijn, om de menschen te
ouerwinnen, ende haer onschuldich te ma-
ken. **T**entweeden, gheeft hy hem ons te
kennen

Art. 2.

Psalm. 19. a. 2.

Eph. 4. a. 6.

1. Tim. 2. a. 5.

Deut. 6. a. 4.

Mala. 2. b. 10.

1. Corint. 8. a.

4. 6.

Belijdenisse

2. Corinth. 12. kennen, noch openbaerlicher ende klaerlicher,
Psalm. 19. a. 2. door zijn Heylich ende Godlick woordt, in
2. Corinth. 1. welck hy hem den menschen so klaerlick te
kennen gheeft, alst in desen leuen en tot haer-
der salicheydt van noode is.

III.

Artijc. 3.

Wp beliden dat dit woordt Gods
niet en is ghesonden ghesceest noch boordt
ghebracht door menschelicken wille: maer de
heylighe mannen, door den Gheest Gods ge-
dreen, hebben ghesproken, ghelyck S. Pe-
ter seyt: daerna door de sonderlike sorghe, die
God ouer ons ende onse salicheydt heeft,
heeft hy synen Dienaren den Propheete ende
Apostelen gheboden, zijn geopenbaerde woort
by gheschryfte te stellen. Ja en hy heeft selue
met synen vingher de twee Tafelen der Wet
ghescreuen. Hierom noemen wy sulcke ghes-
chryften Heylighe ende Godlicke Schryften.

IIII.

Artijc. 4.

Wp veruaten de Heylighe Schrif-
tuere in twee boecken, des Ouden ende des
Nieuwen Testaments, welck zijn de Cano-
nische boecken, daer niet teghen te segghen en
balt. Der welcker ghetal dit is: De vyf boec-
ken Moses, het boeck Josue, der Richteren,
Ruth, de vier boecken der Koningen, de twee
boecken der Cronycken, ghen Paralypo-
menon, het eerste Esdre, Nehemie, Ester, Job,
de Psalmen Davids, de dry boeckē Salomos
ms

nis, namelicken, de Drouerbia, Ecclesiastes,
en Cantica: de vier groote Prophetē, Esaias,
Jeremias, Ezechiel, ende Daniel: daerna de
twaelf kleyn Propheten. Het Nieuwe Te-
stament: de vier Euangelisten, S. Ma theus,
S. Marcus, S. Lucas, S. Ioannes, de swer-
ken der Apostelen, de beertien brieuē S. Pau-
li: en de seuen brieuen vanden anderē Apo-
stelen, de Openbaringe van S. Jan de Apostel.

V.

Wan ontfanghen al dese boeckten al: Artijc. 5.
leenlic voer Heylich ende Canonisch, om ons
gelooue daer na te regeleren ende te beuesten:
en geloouen sonder eenich twijfelē, al het ghe-
ne, dat in de selue veruact is. Niet so seere, om
datse de Kercke ontfangt ende voer sulcks
houdt: maer aldermeest om dat ons de Heyli-
ge Gheest in onser hertē getuycht, dat sy van
God zyn, ende ooc om dat sy voer haer seluen
voer sulcks bewesen worden, als sy yet seg-
ghen, ende dat het also gheschiet.

VI.

Wan schepden dese heylige boeckten: Artijc. 6.
vande Apocryphe ende andere Kerckelike
boeckten, de welcke de Kercke wel mach lesen,
ende leeringhe daerwt nemen, in de dinghen
daer sy ouereen komē met de Canon. seche boec-
ken: maer sy en mach daerwt gheen getuyge-
nisse voortbrengchen, om yet vander Wet ofte
Christelike Religie te beuestighen.

Art. 7.

2. Tim. 3. b. 17

1. Pe. 1. b. 11. 12

Prou. 30. a. 6.

Gal. 3. b. 15.

Apoc. 22. b. 18.

1. Tim. 1. a. 3.

Gal. 1. a. 8. b. 11

1. Cor. 15. a. 2.

Act. 26. c. 22.

Rom. 15. a. 4.

Act. 18. c. 28. 29

1. Pet. 4. c.

Luc. 11. b. 13.

2. Tim. 3. c. 24

1. Tim. 1. b. 13.

Collof. 2. a. 8.

Act. 4. b. 19.

Joan. 3. b. 13.

2. Pet. 2. b. 16.

Joan. 15. b. 15.

1. Joan. 4. a. 5.

ende 29. b. 19.

Act. 20. c. 27.

2. Joan. 1.

Joan. 4. c. 25.

Deut. 12. d. 32.

Hebr. 8. a. 9.

Matth. 15. a. 3.

ende 17. a. 5.

Marc. 7. a. 7.

Esai. 1. b. 12.

Act. 1. c. 21.

Rom. 7. 4.

Esa. 8. c. 20.

2. Tim. 4. a. 7.

1. Cor. 1. b. 13

ende 2. a. 4.

ende 3. b. 11

1. Pet. 5. b. 12

2. Thess. 2. a. 2

Psalm. 12. a. 7.

Wij gheloouen / dat dese heylighe
Schriftuere in haer volkomelick veruaet den
Godlicken wille, en al het ghene, dat de mens-
sche moet ter salicheydt gheloouen, volkome-
lick daer in gheleert wordt. De gantsche ma-
niere des Godsdiensts, die God van ons eys-
chet, is daer op het laagste in beschreue. Waer
door de menschen, al waren sy Apostelen, an-
dersins niet leeren en moghen, dan ghelyc ons
alreede door de heylige Schriften, geleert is:
al waert oec, dat ware een Engel wt den He-
mel, als Paulus seyt. Wāt na dat verbodē is,
yet toe te doen oft af te doen aen den woorde
Gods, dat bewijst genoeg, dz de leeringe seer
volkomē is. Een yegelick moet hem dan wel
wachte, daer yet toe te doe of af te doe: daer me-
de dat hy de menschelelike wysheyt niet de God-
like wysheyt vermengelen mochte. Doch en
moetmē de schriftē der mensche, hoe heyligh sy
gewest sijn, de Godlike schriftē niet teghen-
stellen: noch de gewoonte tegen de waerheyt:
wāt de waerhē is bouen al: noch het groot ge-
fal, noch de onduydelicheyt, noch de achteruolginge
der tijden, noch de persoonē, noch de Conclie,
noch de Decreten ende besluyten. Want alle
menschen sijn leugenaers, en haer wysheyt en
kan God niet onderworpen worden. Sy sijn
ijdelcr dan de ijdelheit selue. Daerō versierpe
wy al, dat niet desen onswedispelickē regel
niet ouer een en koet, gelijc wy geleert worden
door de Apostelē te doene, leggende: Beproeft
de geesten oft sy van God sijn, hy bewijst, dat
mensche door sijn schriften kennen sal. Item, so
pemens

des Gheloofs.

iemant tot v koemt, en en brengt dese leeringe
niet mede, dien suldy in v huys niet ontfangē.

VIII.

Volgende dese waerheyt ende woor-
de Gods, gheloouen wy eenen eenighen God,
welck is eenich in wesen ende substācie, maer
dy in persoonen, de Vader, de Sone, ende de
heylighe Gheest. De Vader, is oorsake, oor-
spronck, ende beghinsel van allen dinghen, so
wel sientlike als onsientlike. De Sone is ge-
naemt het Woort, de wijsheyt ende beeldt des
Vaders. De heylighe Gheest, is de eeuwiche
wesentlike kracht ende moghentheyt. Ende
hierentusschen en maect sulck een onderscheyt
niet, dat de eenicheyt Gods in dy Goden ge-
deylt zy, na dat de Schrift ons leert, de Va-
der, de Sone, de heylighe Gheest te hebben een
veghelick synē onderscheyden, substantie oft
bestandicheyt, ende zyn eygenheyt alleen: Al-
so nochtans dat dese dy, maer een eenich God
en zyn. Het is openbaer, dat de Vader niet en
is de Sone, en dat de Sone niet en is de Va-
der. Insgelijcx dat de H. Gheest niet en is de
Vader noch de Sone. Dese persoonē also on-
derscheydē, en zyn niet verscheydelic gedeylt,
noch ooc vermischet of vermenghet: de Vader
en heeft gheen vleesch aengenomen, noch oock
de heylighe Gheest: maer alleenlick de Sone.
De Vader en heeft noyt gheweest sonder sy-
nen Sone noch sonder synen heyligen Geest.
Sy zyn alle dy van gelijcker eeuwicheyt ende
wesen: daer en is noch eerste noch laetste. Wāt
sy zyn alle dy ghelijck in waerheyt, macht,
soetheyt ende in barmherticheyt,

W. itij. De.

Fol. 13.

en 19. a. 8. b. 12.

Deute. 4. a. 6.

ende 6 a 9.

Ephe. 4. a. 5.

Joan. 5.

Col. 1. b. 16. 18.

1. Cor. 8. a. 6.

Artijc. 8.

1. Cor. 1. c. 24.

Joan. 1. b. 14.

1. Joan. 1 a. 1.

apoca. 19. b. 13.

Prout. 8. c. 22.

Coloss. 1. b. 15.

Matt. 28. b. 19.

en 3. b. 16. 17.

Joan. 1. b. 14.

Mich. 5. a. 2.

Matth. 9.

Gene. 5. c. 21.

Elohim.

Matth. 3. b. 16.

Matt. 28. b. 19.

Luc. 1. d. 35.

Act. 2. d. 32.

De ghetuyghenissen der heylighe
 Schryftueren die ons leeren te gheloouen des
 se heylighe Dyrualdicheyt, zijn beschreuen in
 vele plaetsen des Ouden Testaments, als
 God in den boeck Genesis seyt, laet ons den
 mensche maken na onsen beelde ende gelijcke
 nisse, &c. God schiep dan den mensche na synē
 beelde, hy schiep hem segghe ick, na den beelde
 Gods. Siet Adam is ghemaect als een van
 ons. Het blyckt daer door datter pluraliteydt
 ofte veelheyt van persoonē in de Godheyt is,
 als hy seyt: Laet ons den mensche maken na
 onsen beelde: ende daer na bewijst hy oock de
 eenicheydt, als hy seyd, God schiep, &c. Tis
 waer dat hy daer niet en seyt, hoe veel persoo-
 nen datter zijn, maer dat ons in de Oude Te-
 stamente duyster is, is ons seer klaer in het
 Nieuwe, als onse Heere gedoopt wert in den
 Jordane, de stemme des Vaders werdt ghe-
 hoort, segghende, dat is mijn Sone: de Sone
 wert in den water ghesien, ende de heylighe
 Gheest verschijnt in de ghedaente van eener
 Duyue, en zynder daer niet dry: Item, doopt
 alle volcken in den name des Vaders, des
 Soons, ende des heylighen Gheests. In den
 Euangelie by S. Lucas sprceckt de Enghel
 Gabriel also tot Maria de moeder ons Hee-
 ren: de heylighe Gheest sal ouer v komen, en
 de kracht des Allerhoochsten sal v omschadu-
 wen: ende hier om het heyligh dat van v ghe-
 bozen sal worden, sal Gods Sone ghenaeme
 worden. Wy sien dat hier de Vader genoemt
 werdt, de Alderhoochste, daer na de Sone
 Gods

Gods die van der maget ghebozen wert, ende
 de heylighe Gheest die de maghet omschadu-
 wedt: Item, de ghenade onses Heeren Jesu
 Christi, ende de liefde Gods, ende de gemeyn-
 schap des heyligen Gheests zy met v. Ende
 hier siet inder klaerliken dy ghenoeint.
 Dy zijn daer die tynghenisse gheuen in den
 Hemel, de Vader, het Woort, ende de heylighe
 Gheest, en dese dy zijn een. In alle dese plaet-
 sen worden wy volcomelich gheleert van dy
 personen, in eenē eenigen Godliken weten.
 Ende hoe wel dat dese leeringhe het mensche-
 lick verstandt te bouen gaet, nochtans geloo-
 pen wyse nu door het woort, verwoachtende
 derseluer vrucht ende gheniet in den Hemel.
 Wouen dien, peghelick persoon van der God-
 heyt: bewijst haer werck ende ampt aen ons,
 de Vader wordt genoemt onse Schepper, de
 Sone is onse Salichmaker en Verlosser, door
 zijn bloet, de heylighe Gheest, onse heylighma-
 ker, door zijn wooninge in onser herten. Dese
 leeringe vā der heyliger Dryuuldicheyt heeft
 altyt in der warer Kercken beweert ende on-
 derhouden gheweest, van den Apostelen tijdt
 af tot nu toe, tegen de Joden, Mahometisten,
 ende tegen sonnige valsche Christenen ende
 Ketters, als Marcion, Manicheus, Praxeas,
 ende Sabellius, Samosathenus, Arius ende
 ander dierghelicke, de welcke niet rechte van
 den heyligen vaders verworpen ende verdoet
 gheweest zijn. Wy ontfangen ghewillichlick
 in dese materie de dy Symbola: namelic, der
 Apostelen, dat van Nycæa, ende van Athana-
 sius, ende insghelycx het ghene, dat daer van
 door de heylighe Concilien besloten ghe-
 weest is.

2. Cor. 13. b. 13.

1. Joan. 5. a. 7.

Act. 2. d. 32. 33.

1. Pet. 1. a. 2

1. Joan. 4. b. 13

14. Gal. 4. a. 6

Eph. 7. b. 14.

16. Tit. 3. a. 4.

5. 6.

Jud. 1. c. 20. 21

Roma. 6. a. 9.

Act. 10. d. 38.

ende 8. c. 29.

d. 27.

Joan. 14. b. 16

ende 15. c. 26.

ende 1. d. 33

Prou. 25. c. 27.

B b Wy

Artijc. 10. Wy gheloouen dat Iesus Christus
 na zijnder Godlicker natuerre, is de eenige So-
 ne Gods, van hem van eeuwicheyt ghebozen,
 niet ghemaect noch gheschapen, (want also
 waer hy een creatuere en schepsel:) hy is een
 in wesen met de Vader, mede eewich, het ey-
 ghen beelt der substantie des Vaders, ende de
 glans zijnder heerlicheyt, hem in al ende ouer
 al ghelijck: hy en is niet alleenlick de Sone
 Gods na den tijt zijnder gheboorten, maer hy
 is van eeuwicheyt de Sone Gods, gelijk ons
 dese ghetuygenissen leeren: Moyses seyd, dat
 God de werelt gheschapen heeft. S. Ioan.
 seyd, dat alle dingen door het woort, welck hy
 God noemt, gheschapen zijn, en dat S. Ioan.
 het woort noemt, noemt S. Paulus Sone,
 segghende, dat God de werelt of eenwen door
 synen Sone ghemaect heeft. Daer en bouen
 seyd S. Paulus, dat God alle dingen door Je-
 sum Christum heeft gheschapen. Hy en konde
 alle dinghen door synen Sone niet scheppen,
 of hy moest van doen alreede zijn. En daerom
 seyd de Propheet Michas, synen wtganck is
 van aenbeginne ende eeuwicheyt. Hy is deerste
 ghebozen door alle creatueren, hy is sonder be-
 gin der dagen, sonder eynde des leuens. Inder
 tweeden Psalm: Ghy zijt mijn Sone, ick
 hebbe dy heben ghebozen: kust den Sone, &c.
 Hy is de ware eeuwighe God, de Almachtige
 dien wy aenbidden ende aenroepen alle de da-
 ghen ons leuens.

Wij gheloouen en belijden oock, dat de heylige Geest van ewichheit van den Vader en den Sone voortkoemt, ende en is noch gemaect noch geschapen, noch oock geboren: maer is alleenlick van beyde wtgaende, die daer is de derde persoon der Druulicheydt, van eens seluighen wesens, maecteyt ende heerticheydt met den Vader ende den Sone, ende is een ware ende ewich God, als ons de heylighe Schrift leert.

Art. 11.
Gene. 1 a 1
Heb. 1 a 3
Heb. 11 a 3
Joan. 1 a 3
Psalm. 33 a 6
ende 100 a 2
Jercm. 22 b 17
Malach. 2 b 10
Joan. 15 c 26
Psalm. 104.
Amos 4 b 13
Joan. 14 b 16.
c 26.

XII.

Wij geloouen, dat dese eenige God, na zijn weghenallen, geschapen heeft, den hemel, de Aerde, ende alle creatueren, van niet, door zijn Woort (dat is, door synen Sone,) en geest elcke creatuere haer wesen, gestalte en figure, en een yegelic door heseinen verscheyden officien ende ampten, haren Schepper te dienen: oock so onderhoudt ende regeert hyse na synet ewigher voorsienicheyt, ende door zijn onepndelike kracht, om den mensche te dienen, op dat de mensche synen God diene. Wy heeft oock de Engelen goet geschapen, op dat sy syne Dienstkoden waren, ende oock dienen syne wterkozene: van welcke Engelen sommige wt gheualien zijn van der hoocheyt daerse God in gheschapen hadde, in de ewighe verderffnisse. Ende de andere zijn door de genade Gods in haren eersten standt volherdt ende ghebleuen. De laetste, die wy Druuelen noemen en boose gheesten zijn also verdoorn, dat

Art. 12.
Esai. 40 c 26.
Dan. 12 a 4.
Mat. 26 b 19
1 Joan. 15
Actu. 5 a 3.
1 Cor. 3 b 16
ende 6 b 11.
Rom. 8 a 9
Coloss. 1 b 16
1 Timo. 4 a 3
Heb. 3 a 4.
Apoca. 4 b 11
ende 11 b 16.
Heb. 1 b 14
Psalm. 103 c 21.
ende 34 a 8

Belijdenisse.

Joan. 8. e. 44. dat sy zijn geworden byanden Gods en allest
 2. Pet. 2. a. 1. goets, loerende en staende na haren gantschen
 Luc 8. d. 31. vermogen, na der Kercken, om dieselue gant-
 schelick te verderuen en te vernielen door hare
 listicheyt ende bedroch, Ja ooc so herre, dat sy
 hen van een yegelick aenbidden doen, en belo-
 ren groote dingen den menschen: en dat en is
 gheen wonder, ghemerckt hy door Christus
 heeft dozuen komen, om hem van den seluen te
 doen aenbidden: ende daerom zijn sy door haer
 eygen boosheyt veroordeelt ter ewigher ver-
 doemnisse, ende wachten haer straffe en pijn.
 Matth. 4. En hier ouer verwerpen ende verbannen wy
 de dwalinge der Saduceen, welcke loochenen
 datter Gheesten en Engelen zijn: ende oock de
 dwalinge der Manicheen, die daer seggen, dat
 de Duyvelen wt haerseluen haren oorspronck
 hebben, ende zijn quaedt van haerder eyghen
 natuere, ende en zijn niet tot eenigher tijt ver-
 dozen ghesworden.

Artic. 13.

Joan 5 b 17.

Heb. 1 a 3.

Prouer. 16. a.

Ephe. 1. b. 11.

Jac. 4 b 13. 15

Joh. 1 e 21.

2. Re. 21. c. 20

Actu. 4. c. 28.

Actu 2. c. 23.

1 Sam. 2. c. 21

Psalm. 115. a. 7

Esai. 45 a 7.

Amos 2 a 6.

Deut. 19 a 5.

Prin. 21. a. 1.

Psalm. 105. c. 25.

Esai 10. a. 9.

XIII.

Wij geloouen dat dese goede God,
 na dat hy alle dinghen gheschapen hadde, die
 selue niet ouerghegeuen en heeft den geualle
 oft fortuyne: maer onderhoudtse ende regeertse
 in sulcker wijsen, na synen heylighen wille,
 datter niet en gheschiet in deser werelt, sonder
 zijnder veroordeninghe: hoe wel nochtans dat
 God niet en is oorsake oft schuldt hebbet des
 quaets, datter geschiet: want zijn macht ende
 goetheit is so groot en onbegrijpelic, so dat hy
 ordineert, werckt seer wel en rechtneerdich-
 licken.

licken, dat de Duyuel en de menschen onrecht
 weerdichlic wercken: en aengaede het gene dat
 hy werct boue den begripe des menschelicken
 verstants, en willen wy niet curienselick on-
 tersoecken, meer dan ons begrip en vermach,
 maer in alle ootmoedicheyt ende eerweerdic-
 heyt aenbidden wy de rechtuerdighe oordee-
 len Gods, die ons verborghen zijn, ende sel-
 len ons te vreden, dat wy moghen zijn, leet-
 iongheren Christi, om alleenlick te leeren het
 ghene dat hy ons door zijn woort aenwijst,
 ende en willen dese palen niet ouer treden.
 Dese leeringhe gheeft ons eenen onswijpe-
 kelicken troost, als wy gheleert worden door
 de selue dat ons niet en mach aenkomen by
 gheualle, dan door de beschickinge onses goe-
 den Hemelschen vaders, die ouer ons wakent
 met vaderlike lofzhe, ende houdt alle crea-
 tueren onder hem, also dat oock elck hayken
 onses hoofdes gheteelt is. Een voghelken en
 mach op der Aerden niet vallen sonder den
 wille ons Vaders: hier op verlaten wy ons,
 ende weten dat hy de Duyuel ende alle onse
 byanden ghebydeit houdt, die welcke ons
 sonder syne toelatinge ende goeden wille niet
 en moghen beschadighen. Hier oter verwoz-
 pen wy de berdoemelicke opinie ende meynin-
 ghe der Epicureen, die segghen dat hem God
 niet meer yewers mede en moeyt, ende laet
 alle dinghen by gheualle gheschieden.

2. Thes. 2. b. 11.
 Eiec. 14. a. 9.
 Roma. 1. c. 28.
 1. Reg. 11. c. 23

Matt. 10. c. 29.
 Gene 4. c. 8.
 ende 50. c. 20.
 2. Sa. 16. b. 10
 Matth. 8. d. 31.
 Joen 2. b. 16
 Psalm. 5. a. c.
 1. Joen. 3. a. 8.
 Gene 1. c. 26.
 Colloff. 3. b. 10.
 Colloff. 1. b. 15.

XIIII.

Wy gheloouen dat God den mens- Art. 14.
 che gheschapien heeft vander Aerden, ende
 heeft

Belydenisse

- 1. Pet. 2. 2. 9.** heeft hem ghemacckt ende geformeert na synen beelde ende gelijkenisse, goet, rechtvaardich, heyligh, ende gantsch in alle dingen volmaect, die daer konde door synen wille in al, en ouer al metten wille Gods verwillighen ende ouereenkomen. God heeft hem dan gheschapen en ghemaect van twee dinghen, vants
Eccles. 12. 8. 7. lijf ende ziele: het lijf is vander Werden ghemacckt, ende den gheest ende leuen heeft hem God ingheblasen, also datmen inden mensche sulcken excellencie ende wtneementheyt siet, dat het menschelick verstandt te kleyn is, om dat wt te spreken. Hy is sulcks gheweest seyt
psalm. 8. 8. 5. Dauid, dat hem niet meer en ghebrack dat
psal. 49. c. 21. God te syne: hy is met eeren ende heerlicheyt
Esai. 54. 8. 2. ghecroont gheweest. Maer wanneer de mensche in eeren was, en heeft hy daer niet van gheweten, en en heeft zijn hoocheyt niet verstaen, maer is den vee ghelijck ghesworden, en heeft de oore den woorde des Duyuels gheboden. Het ghebot des leuens dat hy ontfanghen hadde, heeft hy ouertreden, en heeft hem van God die zijn ware leuen was, door zijn der sonden afghesneden, ende heeft zijn nature gantschelicken verdozen: ende heeft het lijf ende den Gheest schuldich ghemaect des uelicken ende gheestelicken doodts, ende is ghesworden boos, arch, verblint van verstande, verdozen in alle syne weghen, ende heeft verlozen alle syne hooghe gauen die hy van God ontfanghen hadde, ende hem en is niet meer gebleuen dan een kleyn ouerblijf deser gauen, welcke ghenoechsaem is, om den mensche niet te moghen ontschuldigen: maer niet om ons goet te doen binden, aenghesien dat al in ons in duyfternisse verandert is, ghelijck
de

De Schrift ons lert: Het licht schijnt in duy-
 vernissen, ende de duyfsterissen en hebben
 niet aenghenomen. Daer noemt S. Jan de
 menschen duyfsterissen. Inden Psalm wo-
 rdt geseyt: Wy v Heere, is de fonteyne des leuens,
 ende in uswen tichte sien wy klaer. Het bli-
 jct hoedanich dat de vrye wille den menschen
 zy, die daer is een knecht der sonden: wt dien
 dat de mensche niet ontfanghen en mach, dan
 dat hem vanden Hemel ghegheuen word.
 Christus seyt: Niemandt en kan tot my ko-
 men, ten zy dat hem mijn Vader trecke die
 my ghelonden heeft. Sinte Paulus seyt, dat
 de natuerlike mensche alsulcks is, als hem
 Adam in synen val voortghebrocht heeft. Hy
 seyt oock, dat wy van ons seluē niet bequaem
 en sijn, yet te dencken als van ons seluē, maer
 onse bequaemheyt is van Gode. Dencken is
 veel min dan doen. Ende daerom met rechte
 seyt de Apostel: God werckt in v het willen
 ende het volbrengen. Sonder my seyt Chri-
 stus, en vermoechdy niet te doen. En Chri-
 stus seyt noch: Die sonde doet, is der sonden
 knecht: waer is dan synen vryen wille?

Joan. 1. a. 5.
 Psalm. 37. a. 9.
 Esa. 26. b. 12.
 Psal. 94. b. 11.
 Roma. 8. a. 3.
 1. Reg. 20. a. 9.
 Psalm. 28. a. 8.
 Esa. 45. c. 25.
 Joan. 3. c. 27.

Joan. 6. e. 44.
 2. Corin. 3. a. 5.

Philip. 2. b. 13.

XV.

Wy gheloouen dat door Adams Artijc. 15.
 ongehoorsaemheyt de erfsonde ouer het men-
 schelike gheslachte ghekomen is, dwelck is
 een verderuinghe der gantscher natuer, ende
 een erflick ghebreck, met welcke oock de kin-
 derkens inden buick haers moeders besmet
 sijn,

Belydenisse

Psalm 51. a. 7. zijn, en brengh in den mensche boozt alle soozte
 Roma. 3. b. 10. van sonden, als de wortel daer toe dienende,
 Ioan. 3. a. 6. ta alle dit groot ghebreck is so schendtlick en
 Gene. 6. a. 3. boos, dat het ghenoechsaem is, om het men-
 Job 14. a. 6. schenlike ghelachte te verdoemen: en en werck
 Ephe. 2. a. 6. oock dooz de doope niet wech ghenomen, al ist
 Roma. 5. b. 14. nochtans dat het den kinderē Gods dooz sy-
 en 7. b. 18. 19. ne ghenade ende barmherticheyt ter verdoe-
 menisse niet gherkent en wort, ende het ghe-
 uoelen deser verdozenheyt, doet menichmael
 de ghelouighe versuchten, en begheeren van
 haren ligue ontslaghen te worden. Hier ouer
 verwozen wy de dwalinghe der Pelagiaz-
 nen, die daer segghen dat dese sonde anders
 niet dan een na doen ende nauolghinghe zy.

XVI.

Art. 16. **W**y ghelouuen, dat nademael de
 Roma. 9. b. 16. gantsche afkoemste Adams, in verderf ende
 Roma. 3. b. 12. verdoemenisse, dooz des eerste mensche schult
 Deut. 32. a. 8. also ghewallen is, dat God hem also bewesen
 1. Sa. 2. c. 22. heit, als hy is: namelick, barmhertich, ende
 Psalm 65. a. 5. rechtuerdich. Barmhertich, dat hy verlost en
 Malac. 1. a. 2. behoudt van desen verderue, de ghene die hy
 2. Tim. 1. a. 9. in synen ewighen ende onuerandelickē raet
 Roma. 8. c. 29. dooz syn louter goedicheyt in Iesum Chri-
 Tit. 3. a. 4. 5. stum onsen Heere wtuerlien ende verkozen
 Ephe. 1. a. 4. 5. heeft, sonder eenich aensien van hare goede
 Roma. 1. a. 5. werken: ende midts dien dat hy de andere
 Acto 2. c. 47. laet in haer verderf ende val daer sy in ghe-
 ende 13. e. 48. uallē zyn, hier mede bewijst hy hem een me-
 2. Tim. 2. c. 20. delijdende en barmhertich God aen de ghene
 Roma. 9. b. 11. die hy salich maect, den welken hy niet schul-
 dich en was: ghelijck hy hem oock verclaert
 een

des Gheloofs.

Fol. 17.

een rechtuerdich Richter, met bewijſinghe
 zonder rechtuerdigher ſtroughicheyt ouer de
 andere. Ende hierentuffchen en doet hy haer
 gheen onghelijck: want dat hy ſommighe ſa-
 lich maect, en gheſchiet niet om dat ſy beter
 dan de andere zijn, aengeliien dat ſy alle in een
 ſeker verderf gevallen zijn, tot datſe God af-
 ſcheydet ende verloſſet, door zijn eewich ende
 onueranderlic booznemē, dat in Jeſum Chri-
 ſtum ghegrondet ſtaet, eer de werelt gheſcha-
 pen was. Na ſulck een verſtāt dan, ſo en kan
 niemant van hemſeluen tot deſer heetlicheyt
 komen, aengeliien wy van ons ſeluen niet
 bequaem en zijn eenich goet te dencken, ten zy
 dat God door zijn ghenade ende louter goet-
 heyt ons boozcoemt, ſo is onſe natuere ver-
 dozen.

1. Pet. 1. a. 2.
 Rom. 9. c. 21.
 Ioan. 6. c. 27.
 e. 44.
 Ioan. 17. a. 9.
 b. 12.
 Ioan. 13. a. 9.
 Ioan. 15. b. 16.
 Ro. 11. d. 34.
 35.
 Ioan. 18. c. 20.
 Ioan. 15. b. 19.
 Tit. 1. a. 1.
 Ephe. 1. a. 3.
 Ioan. 10. c. 29.
 Matt. 15. c. 24.
 Mat. 20. c. 23.

XVII.

Wy gheloouen dat onſe goede God Artijc. 17
 door zijn wonderlike wijsheyt ende goedic-
 heyt, na dat hy ſach dat hem de menſche alſo
 inden doot, ſo wel lijuelick als gheestelic ge-
 ſwozen hadde, en hem gantsch onſalich ghe-
 maect, heeft hy hem begheuen dien ſeluen te
 ſoecken, doen hy al beuende van hem bloodt,
 en vertroostede hem, met tbelouen zijns ſoons
 dien hy hem gheuen wilde, vander vrouwen
 ghesworzen, om het hooft des ſerpents te ber-
 treden, ende hem ſalich te maken.

Gene. 3. b. 15.
 Gene. 22. b. 18
 Eſaie 7. b. 14.
 Ioan. 7. e. 42.
 2. Timo. 2. a. 8
 Heb. 7. b. 14.
 Ioan. 11. b. 14.
 Gene. 3.
 Gala. 4. a. 4.

XVIII.

Wy belijden dan / dat God de be- Artijc. 18
 wte die hy de oude vaders gedaen heeft, door
 den

Belydenisse

den mont van zijn Propheten, vervult heeft;
 midts dien dat hy ghesonden heeft in de we-
 reit synen eyghenen eenighen ende ewighen
 sone, ter tijt van hem verordent, welcke aen-
 ghenomen heeft de ghestalte eens knechts,
 wert ghelijck als andere menschen, &c. heeft
 booswaer aenghenomen een ware mensche-
 liche natuerre met alle hare swachheden, wt-
 ghenomen de sonde: ende is ontfanghen inder
 ijue der gelucksaligher maghet Marie, dooz
 de kracht des heylighen Gheests, sonder toe-
 doen des mans. Ende en heeft niet alleenlick
 aenghenomen de menscheliche natuerre, maer
 oock eenen waren menschelicken gheest, op
 dat hy ware een ware mensche: want na dat
 de gheest so wel als het lijf verlozen was, so
 waelt van noode dat hyse beyde aen nam, om
 die te ghelijck salich te maken. Ende wy be-
 lijden tegen de ketterhe der Wederdooperen,
 die daer loochenen Christum het menschelick
 vleesch aenghenomen te hebben, dat Christus
 declachtich gheworden is des seluen vleeschs
 der kinderen. Hy is de vrucht der lendenen
 Davids na den vleessche, gheworden vanden
 zaden Davids, na den vleessche: hy is de vrucht
 des lijfs der maghet Maria, hy is van eener
 vrouwe, hy is een spruyte Davids: hy is van
 Juda wtgesproten: hy is afgekomen vanden
 vaderen na den vleessche: hy is vanden zaden
 Abrahams, hy is in alles synen broeders ghe-
 lijck gheworden wtgenomen de sonde: hy is
 ghegenereert van Maria: also dat hy dooz de-
 sen middel gheworden is onse Emanuel (dat
 is God met ons.)

XIX.

wy

Wy ghelouen dat de persoon des **Artijc. 1 9.**
 Soons door dese ontfanckenisse onafscheyde- **Matt. 28 c. 20**
 licken vereenicht en te samen gheuoecht ghe- **Joan 10. b. 13.**
 weest is metter menschelicker natuere, also **Ephes. 4. a. 8.**
 datter niet en zijn twee sonen Gods, noch **b. 12.**
 twee personen: maer twee natueren in eenen
 persoon vereenicht, daer een yeghelicke na-
 tuere haer onderscheptelike eyghenschap be-
 houdt: De Godlike natuere is altydt ghe- **Hebr. 1. a. 3.**
 bleuen ongheschapen, sonder beghin der da-
 ghen, ende eynde des leuens, ende veruult he-
 mel ende Aerde. De menschelike natuere en
 heeft haer eyghenschappen niet verlorren: sy is
 een creatuere oft schepsel ghebleuen, die daer **Matt. 26. b. 11.**
 heeft beghin der daghen en eynde des leuens:
 is gheeyndicht, ende behoudt de eyghenschap-
 pen eens waren lijfs: hoe wel nochtans dat hy
 door zijn wederopstandinghe den seluen on-
 sterflicheyt ghegeuen heeft: hy en heeft noch-
 tans de waerheyt zijnder warer natueren niet **Act. 1. b. 11.**
 verandert. Dese twee natueren zijn also te sa- **ende 3. c. 21.**
 men vereenicht, ende maken eenen persoon, dat **Luc. 24. d. 39**
 sy oock door zijn doot niet van malcanderen **Joan. 20. c. 25.**
 gescheyden geweest en zijn. Het ghene dat hy **Act. 1. a. 3.**
 synen Vader beual, dat was eenen waren men-
 schelicken gheest, die wt synen lichacm schiet: **Matt. 27. f. 50.**
 maer hierentusschen bleef de Godheyt altydt
 met der menscheyt vereenicht, dat als hy int
 graf lach, de Godheyt en liet niet in hem vera-
 borghen te synen, ghelijck sy in hem was, als
 hy een kleyn kint was, sonder haer voor een
 weynich tijts te bewijlen. Siet de oorsake
 waerom wy hem belijden dat hy zy een ware
 God ende ware mensche: een ware God om te
 ouerwinnen den doot, ende ware mensche om
 voor ons te moghen steruen.

Belydenisse

XX.

Artic. 20.

Hebr. 2. b. 14.

Roma. 8. a. 3.

Roma. 8. d. 32

Rom. 4. c. 25.

Wy geloouen / dat na demael God volkomelick barmhertich, ende oock gantsch rechtueerdich is, heeft hy gesondē synen Sonne, aen te nemen de natuere, in welcke de onghhehoor saemheyt geschiet was, om in de selue te voldoen, en te straffen de sonde, door den alder wreeststen doot ende lyden zijns soons. God heeft dan zijn rechtueerdicheyt bewesen aen synen sone, die met onse sonden gheladen was: ende heeft zijn goetheyt ende barmherticheyt op ons schuldighe ende der verdoemenisse weerdich wtghestort: ende heeft voorsz ons, door een volkomen liefde, synen Sone inden doot ghegheuen: ende heeft hem, onse rechtueerdicheyt, wederom opghewecket, op dat wy door hem onsterfelickheyt ende ewe ewich leuen hadden.

XXj.

Artic. 21.

Psal. 110. a. 4.

Hebr. 5. b. 10.

Rom. 5. a. 8. 9.

Collo. 2. b. 14.

Hebr. 2. b. 17.

ende 9.

Roma. 4. c. 25

Joan. 15. b. 13.

Act. 2. c. 24.

Joan. 3. b. 16.

Roma. 8. d. 32

1. Tim. 1. b. 15.

Wy gheloouen / dat Iesus Christus, een hooch Priester in ewicheyt, met eenen Eedt, na der ordeninghe Melchisesdech, ende heeft hem seluen ghesleit in onsen name, voorsz synen Vader, om zijn granschap te stillen, ende heeft hem seluen met volle voldoeninghe gheoffert op den Altaer des cruyces, ende wtghestort zijn dierbaer bloet, ter reyninghe onser sonden: gheslijck de spreucken der Propheten veruaten.

Clas

Esaias schrijft, dat de straffe, waer door wy
brede krijgen souden, op den Sone Gods ge-
leydt is, ende wy door syne wonden gheheylt
worden souden. Hy wert ter doot geleydt, als
een Lammecken: hy wert met den sondaers ge-
rekent ende veroordeelt als een quaetdoen-
der door Pontium Pylatum, hoewel hy hem
rechtueerdich voor allen wtsprack: Hy heeft
betaelt, dat hy niet gherooft en hadde: hy heeft
gheleden, hy die gherechtich was, voor de on-
gherechtighe, Ja in zijn lijf ende in zijn ziele,
also dat hy smaecte de grouwelicke pijn,
die onse sonden toequamen, hy heeft bloet ende
water ghesweedt: hy heeft gheroepen, mijn
God, mijn God, waerom hebby my verlaten:
hy heeft dat al, op dat ons onse sonden ver-
gheuen worden, gheleden: ende daerom, met
rechte segghen wy met S. Paulo, dat wy
anders niet en weten, dan Iesum, ende dien
ghecrupcighet. Wy achten alle dinghen als
dreck, om de wenementheyt der kennisse onses
Heeren Iesu Christi. Wy vinden alle troost
in syne wonden, ende en hebben niet noodich,
te soecken ofte te binden, eenighe andere mid-
delen, om ons met God te versoenen, dan dit
alleen ende eenich offer eens gheschiet, dat de
gheloonighe in ewicheydt volcomen maecte.
Eis oock de oorlaecke, waerom hy van den
Enghel Gods, Iesus ghenoeemt wordt, (dat
is, Salichmaker,) om dat hy zijn volck van
hare sonden moeste salich maken.

Esai. 53. a. f.

Heb. 9. b. 14.

1. Pet. 2. c. 24.

Mat. 15. c. 28

Joan. 18. d. 38

Psalm. 69. a.

Exod. 12. a. 6

Psalm. 22. b. 16

Esai. 53. a. 7

Danie. 9. c. 26.

Rom. 5. a. 6

Philip. 2. a. 8.

Heb. 9. b. 12

1. Pe. 1. b. 18. 19

Joan. 10. a. 9.

He. 9. c. 25. 26.

ende 10. b. 14

Joan. 5. b. 10.

1. Cor. 2. a. 2

Matth. 1. c. 28

Actu. 4. b. 12.

Luc. 1. d. 22.

XXij.

C iii non

Belydenisse

Artijc. 2 2. **W**ij gheloouen / dat door de ware
Psalm. 51. a. 8. kennisse deser hoogher verborghenthcydt, de
Eph. 1. b. 17. 18 heylighe Gheest in onser herten, ontfceekt
1. Thess. 1. a. 6 een ware ghelooue, dat Christus daet, met
1. Cor. 2. b. 12 alle syne verdiensten, ende maectse zyn, ende
Galat. 2. c. 21 en soeckt buyten hem, niet met allen meer.
Jerem. 23. a. 6. Want alles dat tot onser salicheydt van noo-
1. Cor. 1. c. 20 den is, moet doch noodichlicken in Iesum
Jerem. 51. b. 10 Christus niet zyn, ofte so het daer al in hem
1. Cor. 15. a. 3 is, dat de ghene, die Iesum Christus door
Matt. 1. c. 21 het ghelooue heeft, alles heeft, ende en heeft
Rom. 8. a. 1 gheen ghebreck meer. Te legghen, dat Chri-
ende 3. c. 20. stus niet ghenoechsaem en is, maer dat hem
 pet anders meer ghebreect, dat is een groote
 grouwelicke lasteringhe teghen God. Want
 daer soude wt volghen, dat Christus maer
 eenen haluen Salichmaker en ware, ende
 daeromme, met rechter doersaecke legghen
Rom. 3. c. 28 wy na S. Paulus, dat wy gherechtueerdi-
Galat. 2. b. 16 ghet worden door het ghelooue alleen, ofte
Heb. 7. b. 19 door het ghelooue, sonder de wercken. Wy
Ro. 8. c. 29. d. 33 en verstaen niet eyghentlick te spreken, dat
Act. 12. c. 26. het door het ghelooue is, (dat is, om des ghe-
1. Pet. 1. a. 4 loofs wille,) dat wy gherechtueerdicht wor-
Ro. 10. a. 3. 5. 9 den: want dat selue ghelooue en is maer een
Luc. 1. b. 77 Instrument, daer door wy Christus onse
Tit. 3. a. 5 rechtueerdicheyt omhelsen. Iesus Christus
Psalm. 32. a. 1 dan, ende alle syne verdiensten, so veel heyli-
Rom. 4. a. 5 ghe wercken, als hy door ons ghedaen heeft,
Ro. 3. c. 24. 27 is onse rechtueerdicheydt: ende het ghelooue
Philip. 3. a. 9 is het Instrument, dat ons met hem in de
2. Tim. 1. a. 9 ghenieynschap van alle synen goeden settet,
Psalm. 115. a. 1 na dien, dat se dan onse zyn, zyn meer dan
1. Cor. 4. a. 7 ghenoechsaem, om ons te absol-
Rom. 4. a. 2 veren, ende vrij te maken.

non

XXij.

Wy gheloouen / dat onse salic- **Artijc. 2 3a**
 heyt ghelegghen is in de bergheninghe van on **Heb. 11 a. 7**
 se sonden, om Iesus Christus wille, ende dat **Ephc. 2 a 8**
 daer onse gherechticheydt door God in ver- **2. Cor. 5 b 19**
 uaet is: ghelijck als S. Paulus ende David **1. Tim. 2 a 6**
 ons leeren, verklarende de saicheyt des men- **1. Joan. 2 a 8**
 schen, dien God de gherechticheydt, sonder **Gene. 3 a 7**
 wercken toeschijft. Deselue Apostel seyt, dat **Rom. 4 a 6**
 wy om niet wt ghenaden, door de verlossin- **act. 4 b 12**
 ghe, welcke is in Iesu Christo, zijn gherecht- **Ephc. 3 c 27**
 uerdicht. En daerom houdē wy desen gront, **D. 32.**
 in cewicheydt vast, ende gheuen Gode de **Deut. 27 c 26**
 gantsche eere, berodmoedighen ons, ende be- **Jacq. 2. b 10**
 kennen ons sulcks, als wy zijn, sonder yet van
 ons seluen, noch van onse verdiensten te be-
 roemen, stuenen wy ons, ende rusten op de
 ghehoorzaamheyt des ghecruyften Christi,
 welcke so wy in hem gheloouen, onse is. Die
 selue is ghenocchlaem alle ongherechtiche-
 den te bedecken, ende ons bijnmoedicheydt te
 gheuen, dat wy niet en doruen, ghelijck als **Gene. 3 a 7**
 onse eerste vader, de welcke beuende, hem **Psal. 143 a 2**
 wilde met vingebladeren bedecken: also waert **Luc. 10 v 15**
 dat wy door God verschijnen moesten, ende op **Job. 1.**
 ontsien of op eenige andere creatuerē so wy **1. Cor. 4 a. 4**
 nich, alst ooc mocht zijn, steunen wilden. Och **Psaum. 18 c 28**
 lachen, wy souden verslonden worden. En daer **Sopha. 3 v 11.**
 om moet een yeghelick met David segghen, **heb. 10. c. 20**
 O Heere, en wilt met dynen knechten is- **Psal. 143 a. 2.**
 C iij tghc-

Belydenisse

Psalm 43. 2

tegherichte niet treden: want hoor dy en sal
gheen mensche, die leeft, gherechtueerdicht
zijn.

XXIIIJ.

Art. 24.

Rom. 10. 6. 17

Joan. 5. 26

Eph. 2. 4. 5

Joan. 8. 36

Tit. 2. 6. 12.

Joan. 15

Heb. 11. 6

1. Timot. 1. 5

Gala. 5. 6

Tit. 3. 8.

Rom. 9. 32

Tit. 3. 5.

Wy gheloouen, dat dit ware ghe-
looue, wanneer het door het ghehoor des
woorts Gods, ende door de werckinghe des
heylighen Gheests voort ghebacht wordt,
den mensche herbaert, ende maectt hem nieu-
we, maectt hem leuen in een nieu leuen, ende
maectt hem vrij van de slauernie der sonden:
so verre is het daer van, dat dit rechtueerdich-
makende ghelooue, de menschen soude verkon-
den van eenen goeden ende heylighen leuen,
dat sy sonder dat selue nemmermeer yet en sul-
len doen om de liefde Gods, dan om de liefde
van haerseluen, ende wt vreesen, verdoemt te
worden. Het is onmoghelick, dat dit heyligh
ghelooue in den mensche ledich soude zijn: wy
en spreken niet van den ijdelghelooue,
maer van het gene dat de Schrift noemt, ge-
looue dat door de liefde werckt, het welcke de
mensche brenghet hem te oefnenen, in de werck-
ken, die God door zijn woort gheboden heeft:
sulcke wercken, wanneer sy voortkomen, van
der goeder wortel des gheloofs, so zijn sy goet,
ende van God ontfanghen: hierentusschen en
komen sy niet in Rekeninghe, om ons te recht-
ueerdigen. Want het is door tghelooue in Chri-
stum, dat wy gerechtueerdicht worden, en wy
zijn

zyn gherechtueerdicht, eer wy de goede wercken
 doen: anders en souden sy niet goetd kon-
 nen ghezijn, niet meer, dan de vrucht eens
 booms goet ghezijn en kan, oft de boom en zy
 eerst goetd. Wy doen dan goede wercken,
 maer niet om te verdienen, want wat souden
 wy verdienen? wy zyn der Gode schuldich,
 hoor de goede wercken, die wy doen, dan hy
 ontfwaert, om dat hy is, die in ons werckt het
 willen ende volbrēghen, na synen welbeha-
 ghen, ende ghelijck gheschreuen staet: Als ghy
 al ghedaen hebt, dat u gheboden is, segt, wy
 zyn onnutte knechten: dat ghene dat wy moe-
 sten daen, hebben wy ghedaen. Wy en wil-
 len hierentusschen niet loochenen, oft God en
 beloont de goede wercken, maer het ghe-
 schiet door zyn ghenade. Ten anderen, al
 ist dat wy goede wercken doen, so en besten
 wy daer op onse salicheyt niet. Want wy en
 kunnen geen werck voortbrēghen, ten zy door
 onsen vleesche besmet, ende oock der straffe
 weerd: ende al konden wy eenich voortbrē-
 ghen, de ghedachtenisse van eener sonden, is
 ghenoechsaem, om dat door God te verwer-
 pen: also souden wy althijds in twijfel zyn,
 ende herwaerts ende derwaerts, sonder eeni-
 ge sekerheyt dānen, ende onse arme conscien-
 tien souden althijds bekommert ende ghequele
 worden, so sy niet vast en rusteden, op de ver-
 diensten des doodts ende lydens onses Sa-
 lichmakers.

Matt. 7. b 17

Rom. 14. c 23

Heb. 11. a 4

Gen. 4. a 4

1. Cor. 4. a 7

Phil. 3. b 13

Esai. 26. b 12

Galat. 3. a 5

1. Thess. 2. b 13

Luc. 17. b 10

Rom. 2. a 6.

Apoc. 2. b 13

2. Joan. a. 8

Rom. 11. a 5

Ephe. 2. a 5

1. Cor. 3. b 11

Esai. 28. c. 26.

Rom. 10. b 11

Ysa. 2. a 4

Esai. 64. a 6.

XXV.

E u

wy

des Gheloofs.

Artijc. 25.

Rom. 10. a. 4

Galas. 3. a. 4

Col. 2. b. 17

2. Pet. 1. b. 19

en 3. a. 2. b. 18.

Wij gheloouen / dat de Ceremonien ende Figuren der Wet in der toekomst Christi, opgehouden hebben, alle schaduwken hebben een eynde genomen, also dat sulck ghebruick onder den Christenen gheueert moet worden: hierentusschen is ons de waerheydt ende substantie in Jesu Christo ghebleuen, in welcke sy haer veruullinghe hebben: noch tans ghebruicken wy ghetuyghenissen wter Wet ende Propheten ghenomen, om ons in den Euangelio te beuestighen, ende oock ons lenen in alle eerbaerheyt, ter eeren Gods, daer na te reguleren.

XXVj.

Artijc. 26.

1. Tim. 2. a. 5

1. Joen. 2. a. 1.

Rom. 8. c. 26

Deut. 4. c. 24.

Wij gheloouen / dat wy gheenere toeganck tot God en hebben, dan door eenen eenighen Middelaer ende Aorsprake Jesus Christus, die daer rechtuerdich is, die om deser oorlake wille, mensche ghe worden is, niet vereeninghe Gods ende des menichen, om ons eenen toeganck te doen hebben, totter Maesteyt Gods: anders en hebben wy daer gheenere toeganck, niet meer dan de doornen en hebben totten hyere. Wy hadden door zijnder stemmen alleen versoncken ghe worden, ghehlyck als by Adam blyckt, die voor den Heere bloot al beuende: ende by den Israeliten, aen den berghe Synai, die eenen Middelaer begeerde wt breeke, op dat sy alle niet en storuen om de stemme des Heeren wille. Nu delen Middelaer, die de Mader ons tusschen hem ende ons berordent heeft, en moet ons om zijn

Gene. 3. b. 10.

Exod. 20. b. 19

hoocheydt niet verschrikt maken, om ons eenen anderen naer ons fantasie te doen soeken: want daer en is niemandt in den Hemel, noch inder Aerden onder de Creatueren, die ons lieuer heeft, dan Iesus Christus, de welke, hoewel hy in Godlicker ghestalte was, heeft hem seluen te buyten gegaen, met aen te nemen de ghestalte eens knechts om onsent wille. Hy is in alles synen zoederen ghelijck ghesworden: hy die daer rijck was, is om onsent wille arm ghesworden: so wy ons eenen anderen voorbidder, die ons lief heeft, moesten binden, wien soudent wy binden, die ons lieuer hadde, dan hy, die zijn leuen omme onsent wille ghelaten heeft, ia dat, doe wy noch synen vyanden waren? ende somen eenen binden moet, die daer gheloof ende macht hebbe, wie isser, dies so veel heeft, als die daer ter rechter handt Gods is gheleeten, ende die alle macht heeft ouer Hemel ende Aerde: ende wie sal eer verhoort worden, dan de eenighe wel gheliefde Sone Gods: Het onghelooue alleen heeft dese gheswoonte inghezoert, de wijse de Heylighen te onteeren, daer men se behoorde te eeren, met doende des gheloes, dat sy noyt ghedaen en hebben: maer hebben verworpen: ghelijck alst blijkt by haeren schriften. Men en moet hier niet voortbrengchen, dat wy niet weerdich en zijn: wat hier en braechtmen niet van onse gebeden op onse weerdicheyt te presenteren, maer alleenlick op de wtneementheyt ende weerdicheyt Iesu Christi, welcks gherechticheydt onse is, door het ghelooue: ende daeromme niet rechte, als ons de Apostel wil dese dwale breeke, oft eer onghelooue af nemen, seydts ons,

Iere.2.d.32

Esa.43.c.22.

Ose.12.a.9.

Luc.18.b.19.

Ephe.3.c.10.

1.Joa.4.b.10.

Ephe.3.b.19.

Phil.2.a.7.

Joan.15.b.17.

Matth.28.

Rom.5.a.8.

Heb.1.a.3.7.

Esa.55.a.1.2.

3.

Matt.11.c.28.

Jac.5.b.17.

Psalm.115.a.1

Act.14.b.15.

Act.10.c.26.

Heb.9.c.24.

Joan.11.a.9.

Act.4.b.12

1.Cor.1.d.30.

Psalm.34.a.6

Iere.2.a.5.

Heb.4.b.14.

16.

Iere.17.a.5.7.

Belydenisse

- Heb. 2 b 17. 18** ons, dat Iesus Christus syne broederē in al-
 les is gelijc gewordē, op dat hy soude zijn een
 hooghe Priester, barmhertich ende ghetron-
 we, om de sonden des volcks te reynighen:
 want door dat hy is versocht gheweest, is hy
 oock machtich te helpen die versocht worden:
 ende daerna om ons beteren moet te gheuen,
Heb. 4. b. 14 om tot hem te komen, seyt hy, wy hebben dan
15. 16. eenen hooghen Priester, Iesum den Sone
 Gods, die in de Hemelen gheuaren is. Laet
Ephe. 2 b 18. ons aen de belijdenisse vast houden: want wy
 en hebben niet enen hooghen Priester, die
 niet en kan medelijden hebben met onse swa-
 heden. Laet ons dan toe gaen met brijmoed-
 icheydt, tot der ghenaden Throon, op dat wy
 barmherticheyt verweruen, ende binden ghe-
 nade gheholpen te worden. Hy berandert
 hier den verschrikelicken Throon der heer-
 licheyt, in eenē Throon der genadē, om ons toe
 hem te doen komen. De selue Apostel seyd,
Heb. 10 b 19. dat wy hebben brijmoedicheydt in te gaen, in
Ephe. 2 b. 18. dat Heylighe, door dat bloedt Iesu: Laet ons
 dan, seyd hy, toegaen in een versekert gheloo-
Heb. 7 c 27. ne ec. De selue seyd noch: Christus heeft
 een ewich Priesterdom: waer door hy volko-
 melic salich maken kan, die door hem tot God
 treden, ende leeft altydt om door haer te bid-
 den. Wat behoefte meer, na dat Christus
Joan. 14 a 6. selue spreccht: Ick ben de Wech, de Waerheyt
Psal. 44 a 6. ende het Leuen: niemandt en mach tot mynen
1 Tim. 2. a 5. Vader komen, dan door my: waertoe soudē
1 Joan. 2 a 1. wy enen anderen Woorsprake soecken, na dat
Rom. 8 d 34. hy seyd, datmen tot synen Vader niet en kan
Luc. 11 a 1. gekomen, dan door hem: na dat het Gode be-
Joan. 14 b 13 lieft heeft, ons synen Sone te geue, dat hy ons
Jer. 16 c 20 se Woorsprake ware, so en laet ons hem dā n-
Heb. 13 b 15 verla-

berlaten, om eenen anderen te nemen. Want als God ons hem ghegheten heeft, so wist hy wel, dat wy sondaers waren: daerom volghende het ghebodt Christi, aenroepen wy den Hemelschen Vader, door Christum onsen eenighen Voorzake, ghelijck als hy ons gheleert heeft, door het ghebodt des Heeren, waer door versichert zijnde, dat alles, dat wy den Vader bidden sullen in synen Name, wy verweruen sullen.

XXVIJ.

Wy gheloouen ende belijden, datter **Art. 27.**
 is een eenighe Catholische ende alghemeyne **Psalm 46 a 6**
 Kercke, welck is een heylighe Vergaderin- **Jere. 31 d 36**
 ghe ende versamelinghe, der warer gheloo- **Psalm 102 b 14**
 gher Christenen, die daer hare gantsche sa- **Mat. 28 c 20**
 licheydt verwachten door Iesum Christum, **2 Sa. 7 b 16.**
 dewyle sy ghewasschen zijn door zijn bloedt, **Luc. 1 d 32**
 gheheylt ende versegelt door den Heyl- **Psalm 89 d 37**
 ghen Geest. Dese Kercke heeft gheweest **ende 110 a 4**
 vanden aenbeghinne der werelt, ende sal ooc **Gene. 22.**
 zijn totten eynde: als hier door blijkt: name- **Rom. 11.**
 licken, dat Christus is de ewighe Koninck: **1 Reg. 19 b 18**
 Daer wt volcht, dat hy sonder Onderlaten **2 Tim. 2 b 19**
 niet en kan ghezijn. Ende dese heylighe **Luc. 17 c 21**
 Kercke wort van God beschermt ende onder- **Matth. 11 c 25**
 houden, teghen de raserie der gantscher we- **Act. 4 d 32**
 relt, ende en sal nemmermeer te niere ghe- **Eph. 4 a 4.**
 daen worden, hoe wel sy door eenen tijt lanck **1 Pet. 3 c 10**
 seer kleyn int aensien des menschen is, ende **Gene. 22 b 18**
 schier als wt ghedaen. Hier en tusschen heeft **Esa. 1 a 9**
 de Heere hem seinen duyfendt menschen ouer **Matth. 16 b 18**
 behouden, die hare keyen door Baal niet ge- **Rom. 9 c 29**
 buycht **Jorl 2 d 32**
Act. 2 c 21.

Belydenisse

buycht en hebben. Dock dese heylighe Kercke
en is niet gheleghen, ghebonden, noch aen een
seker plaetse af ghepaelt, oft aen seker persoo-
nen ghehechtet: maer sy is verspreyt ende wt-
gestropt ouer de gantsche wijde werelt, noch-
tans metter herten ende met wille versameelt
ende vereenicht, in eenen seluen gheest door de
kracht des gheloofs.

XXVIIJ.

Art. 28. **Op gheloouen** (na dat de heylighe
Psal. 5. a. 6. **Versamelinghe** ende **Vergaderinghe**, is de
Psal. 22. c. 23. **versamelinghe** der gheender, die daer salich
Heb. 2. b. 12. **worden**, en dat buyten de selue geen salicheyt
Eph. 4. b. 12. **en is**) dat niemant, van wat state en qualiteyt
hy zy, hem voor hemselfen mach afsonderen,
om op synen eyghen persoon te stane: maer sy
moeten haer al tot de selue begeuen ende ver-
Mat. 24. e. 28. **eenighen**, ende onderhouden de eenicheyt der
Esa. 49. c. 22. **Kercken**, met hen onder haer leere ende straffe
Eia. 52. b. 11. **te onderwerpen**, ende buyghen den hals onder
12. **het Jock Jesu Christi**, ende dienen tot stich-
tinghe haerder broederen, na de gauen, die
haer God heeft wtghedeeyt, als ghemeyne le-
Act. 4. b. 17. 19 **den eens selues lijfs**: dit is aller geloouighen
Heb. 10. c. 25. **schuldighen plicht**, na den woorde Gods, dat sy
hen afscheyden banden ghenen, die vander
Apoc. 17. a. 2. **Kercken** niet en zyn, ende hen onder dese ver-
gaderinghe begheuen, in wat plaetse datse
God ghestelt heeft, al waert schoon, dat de
Act. 17. a. 7. **Ouerheydt** ende der **Princen mandamenten**
ende 18. b. 13. **ende gheboden** daer teghen waren, ende dat
de doot ende lijfliche straffe daer aen hinghe:
also

also dan, alie de ghene, die hen hiet van ont-
trecken, oft hen daer onder niet en begheten,
doen teghen de veroordeninghe Gods.

XXIX.

Wy ghelooouen datmen moet neer-
stelicken onderscheyden met goeder wijsheyt
by den woorde Gods, welke de rechte ende
ware Kercke zy, wt oorsaken, dat alle Sec-
ten, die hede inder werelt zyn, haer met desen
naem der Kercken bedecken. Wy en spreken
hier niet vanden gheselschappe der Hypocri-
ten, die onder de goede inder Kercken ghe-
menghelt zyn, ende zyn te samen met de-
sen tijtel der Kercken bedeckt, ende hier en
tusschen en zyn sy daer niet in, al ist dat sy
daer in na den lijne zyn: maer wy spreke, van
te onderscheyden de ware Kercke, van allen
anderen Secten, die haer seggen vander Kerc-
ken te zyn. De tecken en om de ware Kerc-
ke te bekenen, zyn alsulcke: So de Kercke
ghebruyckt de louter leere des Euangeliums,
so sy gebruyckt de reyne bedieninghe der Sa-
cramenten, ghelyckse Christus veroordent
heeft: so de Christelike straffe om de ghebre-
ken te beteren int ghebruyck is: kortz somen
hem na het reyne woort Gods reguleert, niet
berwerpen alle des ghenes, dat daer teghen
is, ende houden Iesum Christum door het
eenich Hoofd, daer door machinen verlekert
zyn de ware Kercke te bekenen: en aengaen-
de de gene, die vander Kercken zyn, kunnen
bekenne aen het tecken der Christene, dat is
het

Artijc. 29.

Matth. 13.

Rom. 9. 8. 6.

2. Tim. 2. b. 18

19. 20.

Ephe. 2. r. 20.

Joan. 10. a. 4.

b. 14.

Matth. 28. c. 20.

Gal. 1. a. 8.

1 Cor. 11. c. 29.

Coll. 1. b. 13.

Act. 17. b. 11.

Joan. 18. d. 37.

Ephe. 1.

Joan. 8. e. 47.

Joan. 17. c. 20.

1. Joan. 4. a. 2.

Rom. 6. a. 2.

Belydenisse

Gala. 5. b. 24
Rom. 2 a 5
Colloſſ. 1 b 12
Col. 2 b 18. 19
Gala. 5 c 17
Pſalm. 2 a 3
Apoc. 2 a. 9.

Apoc. 17 a 3
Joan. 6 a 2

het gelooue, en worden daeraen bekend, dat sy eenen eenighen Salichmaker Iesum Chriſtum aennemē, dat sy de sonde blieden, ende boighen de gherechticheyt: en hebben lief den wāren God en haren naesten, sonder ter rechter ofte ter linker handt wt te wijcken, sy cruyeygen haer vleesch met synen werckē, niet nochtans, of daer en zy wel grōote ſwaerheyt in haer, maer sy stryden daer teghen door den gheest haer leuen lanc, ende nemen doorgaens haren toelucht totten bloede, totter doot, ende lyden ende ghehoorzaemheydt des Heeren Iesu, door welcke sy hebben berghiffenisse harer sonden, in het ghelooue des seluen. Mengaende der valscher Kercken, sy schryft haer ende harer ordinancien meer machts ende authoriteyts toe, dan den woorde Gods: sy en wilt haer den Jocke Chriſti niet onderwerpen: sy en bedient de Sacramenten niet na den betiele Chriſti, in synen woorde: maer sy doet daer toe ende af, ghelijck alst haer beſieft, sy staet en grondet haer meer op de menschen, dan op Chriſtum Iesum: sy veruolcht de ghene, die heylichlick na den woorde Gods leuen, ende diese straffen van hare sonden, van hare ghiericheydt, van hare Afgoderijen: also, dat dese twee Kercken goetd zijn te bekennen, om de eene van der andere te onderschedene.

XXX.

Artyc. 30.

Wp gheloouē dat dese ware Kercke na der Policie ende regeringhe, die onse Heere ons door zijn woordt gheleert heeft, moet

moet geregeert worden: dats, datter zijn Dienaers ende Herders, om het woordt des Evangeliums te predicken, ende de Sacramenten te bedienen: datter oock Opfieners ende Diakenen zijn, dat sy als een raedt der Kercken zijn: ende door desen middel de ware religie te bewaren, ende maken dat de ware leere haren loop hebbe: en oock dat de sondige menschen gheskrift, ende onder eenen breydel ghelouden worden, oock op dat de arme ende benaude ghelholpen ende ghetrouwt worden, na dat sy dies vā nooden hebben: ende door desen middel sullen alle dingen wel, ende by goeder ordeninghe gaen in der Kercken, als sulcke ge-
 loonighe ende ghetrouwe personen verko-
 ren worden, ende na den reghel, die ons S.
 Paulus tot Timotheum is gheuende.

1 Cor. 4. a 1. 2.
 2 Cor. 5. b 19
 Joan. 20. c 23
 Actu. 16. b 18
 1 Cor. 15. b 10
 Matt. 5. b 14.
 Luc. 10. b 16
 Gal. 2. a 8

Tit. 1. a 5
 1 Tim. 3

XXXI.

Wp ghelooouen, dat de Dienaers, Artijc. 3.
 Ouderlinghen ende Diakenen, in haren dienst
 moeten door wettighe verkiepinghe verkozen
 worden, met aenroepinghe des Naems Gods,
 ende koerstemmen der Kercken: daer na met
 oplegghinghe der handen, in haren dienst be-
 tusticht worden, ghelijck als ons sulcx Gods
 woordt leert. Ende een peghelick moet hem
 wel wachten, dat hy hem niet door onbehoor-
 liche middelen in en dzinghe: maer peghelick
 moet op Gods roep wachtē: op dat sulcke, een
 ghetuyghenisse haerder beroepinghe hebben,
 om verlekert te zijn: dat sy daer van God toe
 verkozen zijn: en so veel als den Dienaers des
 woorts aengaet, in wat plaetse sy zijn, hebben

Actu. 6. a 3
 1 Tim. 3. b 12
 Actu. 1. c 23
 Actu. 13. a 2
 1 Cor. 12. c 28
 Rom. 12. a 8
 1 Tim. 5. c 22
 1 Tim. 4. b 14
 Matth. 18. c 26
 1 Cor. 3. a 8
 Rom. 12. a 7. 8

2 Cor. 5. b 19
 Actu. 26. b 18
 Esai. 61. a 1.

D een

Belydenisse

Ephe. 1.c.22
Coloff. 1.c.28

1. Theff. 5. b. 12
13.
Heb. 13. b. 17

een gelijcke macht ende authoriteyt, dewijle sy alle gader Dienaers Jesu Christi, des eenighen Almachtighen Bisschops, ende des eenighen Hoofds der Kercken zijn: en daerom en heeft gheen Kercke eenige macht noch heerschappie ouer de andere, om daer ouer te heerschen: bouen dien, een yeghelick moet de Dienaers des woorts, en de Begeerders der Kercken in sonderlinghe achte houden, om des wercks wille, dat sy doen, ende met haer in brede zijn sonder murmelinghe, so verre als gheschieden kan.

XXXij.

Artijc. 32.
1. Cor. 7. f. 57.
Coloff. 2. a. 6. 7

Matt. 15. a. 9
Esa. 29. b. 13.
Gal. 5. a. 1.
Ro. 16 b. 17. 18

Matt. 18. b. 17.
1. Cor. 5. a. 5
Timo. 1. c. 2

Wy ghelooouen hierentusschen, al ist dat den Begeerders der Kercken, nut ende goet is, sekere ordeninghen onder haer te verordenen, om het lichaem der Kercken te onderhouden, dat sy haer nochtans wel wachten, dat sy niet af en wijcken van het gene, dat Christus onse eenighe Heester, ons verordent heeft: ende daerom verwerpen wy alle menschelike bonden, alle wetten, diemen sonde willen inbrengen, om God te dienen, en de consciencien daermede te binden. Wy ontfanghen dan alleen dat ghene, dat daer eyghentlick dient om eendrachticheyt ende eenicheyde te onderhouden, ende alle in der ghchoorsameheyt Gods te houden: waer toe ons grootelicks dient de Excommunicatie oft Ban, die daer gheschiet, na den woorde Gods, met het ghene, dat daer aenhanghet.

W

XXXIIJ.

Wy gheloouen / dat onse God / die Art. 3 30
 daer acht heeft op onse grouicheyt ende swac- Roma. 4. b. 18
 heydt, ons verordent heeft Sacramenten, om Gene. 9. b. 13
 zijn Weloften daermede in ons te versegelen, Gene. 17. b. 18
 ende dat sy onderpanden zijn der goeder gon-
 ste ende ghenaden Gods tot onswaert, ende
 doek om onse gelooue te boeden ende te onder-
 houden: welke hy tot den woorde des Euang-
 geliums toeghebaen heeft; om te beter onse
 wtwendighe sinnen te repræsenteren, ende
 booz te stellen, so wel het ghene, dat hy ons te
 kennen gheeft door zijn woort, als het ghene,
 dat hy inwendich doet in onse herten, ende
 maect ons de salicheydt vast ende onghetwif-
 felt. Sy zijn dan waertecckenē ende sienliche Gene. 17. b. 18
 mercken der dinghen, die inwendich ende on- Exod. 12
 sienlick zijn, door welke God door de kracht Coloss. 2. b. 18
 zijns Gheests in ons werct, ende en zijn gheen I. Cor. 5. a. 7
 ijdele ende ledighe teekenen, om te bedrie- Matt. 28. b. 19.
 ghen: want sy hebben Jesum door haer waer Matt. 26. c. 26
 heydt, sonder welke sy niet met allen zijn en Col. 1. b. 11.
 vonden. Bouen dien, so laten wy ons ghe- I. Cor. 10. a. 2.
 noeghen, met den ghetale, dat ons Christus Rom. 10. a. 9.
 onse Heester verordent heeft, welke maec
 alleenlick twee en zijn: namelick, het Sacra-
 ment des Doopsels, ende het Quontinael, ons
 Ihesu Christi.

XXXIIIJ.

Dij

Wij

Belydenisse

Wij geloouen ende belijden, dat Ie-
 sus Christus, de welcke is het eynde des
 Wets, heeft door zijn wtgheflozte bloedt
 een eynde ghemaect, van alle andere bloedt-
 uerghietinghe, ende heeft swerch ghenomen
 de Belijdenisse, die door het bloedt ghe-
 schiedde: en in de plaetse derseluer verordent,
 het Sacrament des Doopsels, door welcke
 wy wterlicken in de Kercke Gods aenghe-
 nomen worden, ende afghesondert van allen
 anderen volcken, ende breeuende Keelgien, om
 hem gantschelick toegheeyghent te syne: als
 die daer draghen zijn teecken ende mercke:
 welck ons is een ghetuyghenisse, dat hy in ee-
 swicheydt, onse God zijn wil, ende een ghenad-
 dighe Vader. Hy heeft dan gheboden te doo-
 pen alle de gene, die syne zijn, in den Name des
 Vaders, ende des Soons, ende des heylighen
 Gheests, met reynen water: ende gheeft ons
 daer door te kennen, dat gelijck als het water,
 op ons ghegoten, al reynicht ende afwasschet
 de buylicheydt des lijfs, ende also warachte-
 lick als dit water, dat gesien wort op den lij-
 ue des ghenen, die gedoopt ende besprenghet
 wort, werckt oock dat seluige het bloet Chri-
 sti, inwendichlick door den heylighen Gheest,
 aen der zielen, besprengtse ende reynichtse vā
 haren sonden, ende maect door de wederghes-
 boorte van eenen kinde des tooins, een kinde
 Gods. Het en is door het materiael water
 niet, dat dit al gheschiet, maer het gheschiet
 door het dierbaer badt, des bloets des Soons
 Gods, welck is onse roode meer, door welcke
 wy moeten doorgaen, om te ontkomen de Cy-
 rannie Pharaonis, die daer is de Duyuel: en
 in te gaen in het gheestelick landt Chanaan.

De

Matth. 28. b. 19.

1. Cor. 6. b. 11

Tit. 3. a. 5.

1. Pet. 3. b. 14

1. Joan. 1. a. 7

Apoc. 1. a. 5

1. Pet. 1. a. 2.

1. Pet. 2. c. 24.

Tit. 2. a. 5.

1. Joan. 5. b. 16

Joan. 19. d. 34

Matth. 3. b. 11

De Diensers geuen ons alleenlic het Sacra-
ment, en dat daer sienlick is, maer onse Heere
gheeft het ghene, dat door het Sacrament be-
teekent wort, te weten, de gaden ende onsen
licke ghenaden, wasschet, supuert ende reyni-
ghet onse zielen, van alle buylicheden en boof-
heden, vernieuwende onse herten, en veruult
se met allen trooste: gheeft ons ware verse-
keringhe syner vaderlicker goedicheyt, ende
bekleedde ons met den nieuwen mensche, treet
den ouden wt, met alle syne wercke: dat meer
is, so wie nae het eeswich leuen staet, die moet
eenmael, (so verre het eenichsins geschiedē kē)
gedoopt worden, en hem vernoeuen, laten met
desen cenigen doop, sonder denseluen ymmer-
meer te vernieuwen: want wy en mogen niet
tweemael geboren worden. En desen doop is
niet alleen nut, deswyle het water op ons is,
en wy dien ontfangen, maer ooc alle de dagen
onser leuens: anders soude wy altyts moeten
het hooft in den water hebben. Hier ouer ver-
werpen ende verbannen wy alle dwalinghe
der Wederdoopers, die haer niet eenighe
Doope, dien sy eenmael ontfangen hebbē, niet
genoegen laten: ende daerenbouen verdoemen
den Doop der kleyner kinderen der Gelooni-
ghen: van welcke wy houden, dat sy gedoopt
ende versegheit moeten worden met het teek-
ken des Verbondts, gelijk als de kleyne kin-
derkens in Israel besneden werden, op de
selue beloften, die onsen kinderen gedaen zyn.
Ende Christus en heeft niet min zyn bloede
ghestort om de kleyne kinderkens der Ghe-
loouighen te wasschen, dat hy voor den vol-
wassen ghedaen heeft, Ende daerom moeten
sy ontfanghen het Teeken ende het Sacra-

D i j m e n t

1 Cor. 3. a. 7
Rom. 6. a. 3.
Ephe. 5. c. 26
Actu. 22. b. 16.
1. Pet. 3. c. 21.
Gala. 3. c. 27
1. Cor. 12. b. 13
Matt. 28. b. 19
Ephe. 4. a. 5
Heb. 6. a. 1. 2
Actu. 8. b. 16.
Actu. 2. d. 38
e. 41.

Mat. 19 b. 14
1. Cor. 7 b. 14
Gene. 17 b. 10
Coloss. 2. b. 11

Belydenisse

ment van het ghene, dat Christus voer haer ghedaen heeft, ghelijck als de Heere in des Wet gheboodt, datmenle deelachtich maken moeste des Sacraments des doodis ende **Leuit. 12. a. 6** lydens Christi, als sy nieu ghebozen waren, met offeren voer haer een Lammeken, welck was een Sacramentelick teeken Jesu Christi. Ende dat meer is, het ghene dat de Besnydenisse dede aen den Jodischen volcke, datseine doet oock de Doope aen onse kinderen. Dit is de oorsake, dat S. Paulus den Doope noemt, de Besnydenisse Christi.

XXXV.

Artic. 35.

Mat. 23. c. 26

Mat. 14. b. 17

Luc. 22. b. 19

1. Cor. 11. c. 24

Joan. 3. a. 6.

Joan. 10. b. 10

Joan. 5. c. 25.

Joan. 6. e. 48.

f. 54.

Wen geloouen ende belijden, dat onse Salichmaker Jesus Christus, verordent ende inghestelt heeft, het Sacrament des heylighen Aughtmaels, om te hoeden ende te onderhouden, die hy alreede heeft wederbozen, ende in zijn huysgesin ingegriffit, welck is zijn Kercke. Nu de ghene, die wederbozen zijn, hebben in haer, tweederley leuen, het eene inlick ende tydtlick, dat sy met hen van der eerster geboorte (welcken yghelicken gemeyn is) mede hebben ghebracht, het ander is gheestelick ende Hemelsch, welck hen in der tweede geboorte ghegheuen wordt, welck gheschiet door het woort des Euangeliums. Dit leuen en is niemande, dan den wtuerkerenē Gods gemeyne. God heeft ons verordent tot het onderhouden des inlicken ende Aerdischen leuens, een Aerdisch broot, welck bequaem is, om dit leuen te onderhouden, welck broot eenen yghelicken ghemeyn is, ghelijck het leuen: maer om te onderhouden het gheestelick

Welick ende Hemelsch leuen, dat den geloouigen toe koemt, heeft hy haer een leuende broet dat van den Hemel afghedaelt is, ghesonden, welck is Christus Iesus, die daer woedt ende onderhoudt het gheestelick leuen der gheloouighen, wanneer hy ghenut ende ontfanghen wordt, door den ghelooue in den gheest. Tot desen Gheestelicken ende Hemelschen broode heeft Christus veroordent een Aerdisch, ende sienlic broodt, welck is een Sacrament zijns lijfs, ende de wijn zijns bloeds, om ons te betuyghen, dat also warachtelick als wy nemen, ende houden in onse handen, dat broot ende den wijn, ende eten ende drincken met onsen monde, ende onderhoudt onse leuen: also warachtelick ontfanghen wy door het ghelooue, het ware lijf ende dat ware bloet Christi onses eenighen Salichmakers in onse zielen, tot onsen gheestelicken leuen. Iesus Christus en heeft ons syne Sacramenten niet te verghaefts aengheboden. Daerom wordt hy in ons, al het ghene, dat hy ons door syne heylighe teekenen aenbiedt ende representeert, hoe wel dat de wyse onse verstandt te bouen gaet, ende ons onbegripelick is: hier en tusschen, so en kunnen wy niet seplen, so wy segghen, dat het door het ghelooue gheschiet. So segghen wy dan, dat het ghene dat ghenut wordt, is het eyghen ende natuerlick lijf Christi, ende zyn eyghen bloet: maer de wyse, waer door wy nutten, en is niet de monde, maer de gheest door het ghelooue: ende also blijft Iesus Christus alle tijdt ter rechter handt Gods zijns Vaders in de Hemelen, ende en laet daerom niet ons zynder, door het ghelooue deelachtich te maken.

Wij Dese

Joan. 6. f. 51

Joan. 6. g. 63

Matt. 26. c. 26

1. Cor. 11. c. 24

1. Cor. 10. c. 27

Ephe. 3. b. 17

Joan. 6. d. 35

1. Cor. 10. b. 16

Actu. 2. c. 28

Matt. 26. b. 18

Mar. 16. b. 14

1. Co. 10. a. 3. 4

Belydenisse

Rom. 8. c. 22

2. Cor. 6. b. 15

1. Cor. 2. b. 14.

Actu. 2. e. 42

Actu. 20. a. 7

1. Cor. 11. c. 29

1. Cor. 11. c. 28.

Dese maeltijt is een gheestelicke tafel, in
welcke ons Christus hemselfen met alle sy-
ne goeden deelachtich maect, ende doet ons
daer in ghenieten der verdiensten zijns doots
ende lydens, boedet, verstercket ende vertroo-
stet onse arme troosteloose zielen, doer het eten
zijns vleeschs, ende maectse droncken door
den dranch zijns bloets: daerenboven, al ist dat
de Sacramenten niet de beteeckende dinghen
bereenicht worden, sy en worden nochtans
baer en yeghelick niet met dese twee dinghen
ontfanghen. De boose ontfangt wel het Sa-
crament tot zijnder verdoemenisse, maer hy
en ontfangt de waerheyt des Sacraments
niet: ghelijck als Judas ende Symon Ma-
gus, ontfinghen beyde het Sacrament, maer
niet Christum die daer door beteecket wort.
En laetmen ontfanghen wy dit Sacrament
in de versamelinghe des volcks Gods, met
gortmoedicheyt ende eerswerdicheyt, ende hou-
den onder ons een heylighe ghedachtenisse
des doots Christi onses Salichmakers met
dancklegghinghen, wy doen daer belijdenisse
ons gheloofs ende des Christelicken Reli-
gions, ende meent en koemt daer, hy en heb-
be hemselfen wel beproeft, op dat hy door het
eten deses broots, ende drincken deses bekers,
niet en ete ende drinke zijn verdoemenisse.
Kortelick, wy worden door het ghebruyck
deses heylighen Sacraments bewoghen en-
de ontfleken tot eener byerigher liefde tot
God ende onse naesten. Wy verworpen alle
onreynen vermenghinghe ende verdoemelike
bonden, die de menschen in de Sacramenten
gheuonden ende ghemenghet hebben, als ver-
ontheylighingen ende prophanacie derseluer,
ende

ende segghen, datmen hem moet ghenoeghen laten metter ordeninghe die Christus ende zijn Apostelen hier inne gheleert hebben, ende daer van te spreken, ghelyck sy daer van ghesproken hebben.

XXXVj.

Wen gheloouen voortaan, dat onse goedige God, om de verdoornenheyt des menschelicken geslaches, heeft berordent Konin- ghen, Prinzen, Vorste, ende Ouerheden, daer mede hy wil dat de werelt gheregeert worde door hare Wetten ende Politische ordina- cien, op dat de wulpscheyt der menschen be- dswonghen worde, ende dat alle dinghen by goeder ordeninghe onder de menschen aenge- richt werden. Hierom heeft hy het sweert in de hant der Ouerheyt ghestelt om de boose te straffen, ende de goede ende eerbare lieden te beschermen ende te behouden. En hare ampt ende officie, en is niet alieenlick te bedwingen ende te waken ouer de Burgerlike regerin- ghe ende policie, maer oock ouer de Kercke- like saken, om te weeren ende te niet te doen alle Afgoderije ende valsche Godsdiensten, om te gronde te worpen het Rijke des An- techrists, ende om te vorderen het Koninck- rijke Jesu Christi, het woort des Euange- liums oueral te doen predike, op dat God van een yeghelick gheert ende ghedient worde, ghelyck als hy dat door zijn woort eyscht ende vordert. Bouen dien, een yeghelick van wat state, qualiteyt, of condicien, dat hy zy, moet der Ouerheyt onderdanich zijn: ende dier be-

D v talen,

Art. 36.

Exod. 18. c. 20.

Roma. 13. a. 1.

Prophet. 8 v. 15

Jerem. 22 a. 3.

Psalm. 82.

Deute. 1. b. 16.

ende 17 b. 16.

ende 16 b. 19.

2. Cor. 10. a. 6.

Psalm. 101.

Jerem. 21. b. 12.

Judic. 21 c. 25.

Jerem. 22 a. 3.

Da. 2 c. 21. 22.

Esai. 49 c. 23

2. Reg. 29.

1 Reg. 15. b. 12

Roma. 13. a. 1.

Luce 22.

1 pet. 2 b. 17.

Tit. 3 a.

Mat. 17. c. 27.

Belydenisse

Act. 4. b 17. 18. talen, rollen en schattinghen, die selue in eeren
 19. ende woerdicheyt houden, en hen gehoorfacne
 Act. 5. ende 2. zyn in allen dinghen, die den woorde Gods
 Olee 5. b. 11. niet teghen en zyn, ende bidden door haer in
 Jer. 27. a. 5. haren ghebeden, op dat de Heere haer wille
 2. Pet. 2 b 10. beschicken in al hare weghen, ende dat wy in
 Jude 1 b 10. goeden brede ende gherustheyt moghen onder
 haer leuen. Ende hier ouer verwoyten ende
 verbannen wy alle de ghene die de Ouerhe-
 den ende Magistraten soecken te verwoyten,
 ende de gherechticheyt om te keeren, met de
 2 Tim. 2 a 2. goeden gemeyn te maken, ende te verwoyten
 de eerbaerheyt die God onder de menschen
 verozdent heeft.

XXXVIj.

Act. 3 7. Ten laetsten / geloouen wy na den
 Matth. 13 c 23. woorde Gods, dat als den verozdenen tijt
 Matth. 25 b 13 des Heeren sal ghekomen zyn, die allen crea-
 1. Tess. 5. a. 1. 2. tueren onbekent is, ende dat het ghetal der
 Matth. 24 d 36 wtuerkozenen sal vernut zyn, dat onse Hee-
 Apocal. 6 b 11. re Iesus Christus komen sal vanden Hemel,
 Act. 1 b 11. lijflicken ende sienlicken, ghelijck hy opghe-
 2. Pet. 3 a 9. waren is, met groter heerlicheyt ende Ma-
 Apoca. 21 b 11. iestept, om hem te verclaren een Richter der
 Matth. 25 d 31. leuender, ende der dooden: ende sal dese onde-
 Mat 24 d 30. werelt int byer ende blamme stellen, om de
 Jude b 15. selue te vertere. Dan sullen door desen
 2. Pet. 4 a 5. groten daech, persoonlicken verschijnen, alle
 2. Tim. 4 a 1. creatueren, so wel mans, vrouwen ende kin-
 1. Tess. 4 b 16. deren, wicke ghesceest zyn vanden aenbe-
 Matt 11 c 22. ghinne der werelt, tot den eynde toe, daer sy
 Marc. 12 b 18. toe ghedaecht sullen worden, door de stemme
 Matt. 23 d 33. ende het schickelick gheschrey der Engelen,
 Archang.

Archangelen ende Ouerenghelen, ende door
 het gheluyt der Godlicker trompetten. Want
 alle die te bozen ghestoruen sullen zijn, sullen
 wederom opstaen vander Aerden, ende de
 gheest sal wederom met zijn eyghen lichaem
 daer hy in gheleest heeft tsamen genoecht en-
 de vereenicht worden. Ende aengaende den
 ghenen die daer noch leuen sullen, en sullen
 dan niet steruen ghelyck als de andere, maer
 sullen in eenen oogenblich verandert wor-
 den van verderflick in onuerderflickheydt.
 Dan sullen de boecken open ghedaen wor-
 den (dat zijn de consciencien) ende de doode
 sullen gheoordeelt worden na het ghene dat
 sy in dese werelt ghedaen hebben, het zy goet
 of quaet; ia de menschen sullen rekeninghe
 geuen van allen ydelen woorden die sy ghe-
 sproken sullen hebben, de welcke de werelt
 maer door spel ende tytkortinghe en acht: de
 verborghentheden ende hypocrisien der men-
 schen sullen dan opentlick door een yghelick
 ontdeckt worden. Ende daerom is met rechte
 dit ouerdencken deses oordeels den ongerech-
 tighen ende boosen, gantsch grouwelick ende
 verschrikelick; ende seer begeertlick, ende van
 grooten trooste den goeden ende berhoenen,
 om dat dan haer gantsche verlossinge sal ver-
 milt worden: ende sullen daer ontfanghen de
 vruchten haers arbeits en moeyelicheits die
 sy gheleden hebben, hare onnooselheyt sal dan
 van eenen yghelicken bekent worden, ende
 saljen sien de grouwelicke wrake die God
 doen sal ouer de boose, diese met tyran-
 nien onderdrückt, benant ende gheplaecht hebben
 in dese werelt: welcke ouerwonnen sul-
 len worden door het ghetuyghenisse haerder
 eyge-

1. Cor. 15. f. 51.

Joan. 5. c. 29.

Roma. 2. a. 5.

Hebr. 6. a. 2.

Hebr. 9. c. 27

Mat. 12. d. 36.

2. Thess. 1. a. 5.

1. Joā. 4. b. 17.

apoc. 14. a. 7.

2. Cor. 5. b. 10.

Apoc. 1. a. 8.

Apoc. 22. b. 12.

Dan. 7.

Sapient. 5.

Matt. 25. c. 41

Belydenisse.

eygener consciencien, ende sullen also onsterf-
 lick worden, dat sy eewelick ghepyniget sul-
 len worden in het eewighe byer, dat daer be-
 reydt is den Duyvelen ende synen Engelen.
 2. Pet. 2. a. 9. Ende ter contrarien, sullen de gheloonighe
 ende verkozene, met heerlicheyt ende eere ge-
 kroont worden: de Sone Gods, sal hare na-
 Matth. 10. c. 23 men door God synen Vader en synen heyligē
 verkozen Enghelen belijden, alle tranen sul-
 Esa. 25. a. 8. len afghewilchet worden van haren ooghen:
 hare sake, die als nu door de Richters ende
 Apoc. 21. a. 4. Ouerheden, als ketterije ende boos, verdoemt
 Esa. 66. a. 5. wordt, sal bekend worden, dat het zy de sake
 Luc. 14. b. 14. des Soons Gods. Ende tot vergheidinghe
 sal haer de Heere doen beslitten een heerlicheyt
 1. Cor. 2. a. 9. alsulcke, als noyt gheen herte des menschen
 en heeft kunnen bedenckē. Hierom ver-
 wachten wy desen grootē dach der
 vergeldinge, met een groot ver-
 langen om volkomelick te
 ghenieten der beloften
 Christi ons
 Heeren.

F I N I S.

Vermaninghe ende

vertooch tot den Ouerheden, vanden
Nederlanden, namelick, Vlaenderen,
Brabandt, Hollandt, Zeelandt, Henegouwe,
Artoys, Casteleynschap van Ryssle,
ende andere omligghe Landtschappen.

NA dat vvy verwonnen zyn / van so veel verdruckingen / hebben wy onse toeulucht ghenomen tot

der goedertierenheyt vanden Koninck onsen Ouersten Prince ende Heere / ende hebben hem ootmoedelic inden Name Gods ghebeden / niet van onser sake / naer het ouerbrenghen der aenklaeghen onser teghenpartije te willen oordeelen / maer na de belijdinghe des gheleofs by ons / zyn der Maesteyt aengheboden: wy en hebben niet willen nalaten / insghelycx aen v / O vrome Ouerheden ende grootdadighe heeren te doene / midts dien dat ghelyck als wy niet der herten ende monde belijde / den Koninck

Vermaninghe

a Sam. 8. a. 9

1. Tim. 2. a. 2

Act. 23. a. 5.

b Exod. 22. e.

28.

Deut. 16. b. 18

Exod. 23.

Rom. 13.

Koninck van God verordent te zijne
 ouer zijn volck, ^a wy oock v bekennen
 voor zijn Stadthouders ende Ghecom-
 misteerde ouer sone Landtschappen/ens-
 de door desen middel / machtich ghe-
 maecht / in uwe heerschappien / Amp-
 ten / ende Diensten / niet alleenlick van
 den Koninck / maer vanden leuenden
 God : ^b vā wiens rechtueerdicheyt ghy
 Dienaers gheroepen zyt / tot wreke
 ende vreesse der boosen / steunsel ende
 vertroostinghe der goeden. Het welck-
 ke ons te vrijmoedigher maecht / onse
 aenklaghe ende vertooch te presente-
 ren / hopende / dat ghelijck v staten van
 God zijn verordent / dat hy v behulpe
 lick ende bystandich wesen sal / in het
 oordeel van so vele arme onnoosele / de
 welke tot nu toe eer hebben veroor-
 deelt gheweest / dan onderuraecht van
 haren ghelooue ende redene / oft gronde
 des selues / eer verbrande dan in hare
 onnooselheyt ende gherechticheyde ver-
 hoort. Het welcke wy nochtans wel
 bekennen / van v niet ghekomen te zij-
 ne / maer vanden twee gheslachten van
 menschen onse vanden / door verschev-
 den Ja contrarie ghesindheden ghe-
 dreuen : maer alle hier nae staende / door
 onghes

ongheschiedthevdt uwe sententien en:
 de oordeelen te ouermeldighen / om:
 me die tot haerder wreedthevdt te ghe:
 bruycken. Want al is het / dat een on:
 tellich ghetal van menschen het Euan:
 gelium veruolghet / also / dat Ie: c Luc. 12. v. 38
 sus Christus de syne noemt een kleyn
 hoopken / ende de Propheet seydt
 hoor verwonderinghe: ^{d Esa. 53. a. 1.} Wie is het /
 die onse woorden ghelooft heeft: ^{Rom. 10 b. 16} noch:
 tans zyn der voornemelich twee soor:
 ten / die op ons loopen / als op ee:
 nighe rasende beesten / ende die haer
 bekrachtighen / v door alle middelen
 te verurceinden / ende te transforme:
 ren ofte veranderen / van uwe natuur:
 liche goedertierenhevdt ende goetheyt
 in haerlieder bloedighe ende rasende
 wreedthevdt. De eene voor alle redde:
 ne / en hebben maer eenen verstan:
 deloosen gher ende liefde / van ee:
 nighe (sonder te weten hoedanighe)
 religie / rustende alleenlick op een
 alghemeyn ende verouderde dwaalin:
 ghe. De andere veruolghen ons / niet
 om dat wyse in haer deuocie verstoore:
 wāt daer gheene in haer en is: maer om
 dat het Euangelium (naer het wele:
 ke wy ons begheeren te reformeren)
 contra:

Vermaninghe

e. Joā. 16. a.
2.

f. Joā. 15. b. 15.
Heb. 2. 1. a. 1.
Deut. 4. a. 1.
ende 12. c. 28.
Esa. 66.

g. Ro. 3. c. 24.
Gal. 3. b. 13.

h. Joā. 2. a.
4. 9.

Joā. 8. b. 12.

i. Psal. 5. a. 9.

h. Sap. 18. a. 4

contrarie is haerder Godloosheyt / ghes-
richeyt / eergiericheyt / hoererij / doot sla-
ghen / dronckerijen / ende ander booshe-
den / in welck sy moeten ende wente-
len / als beesten. Wengaende de eerste /
weten wy / dat sy zijn vanden genē / daer
Jesus Christus af spreect / dat sy ineyne
God eenen dienst daer aen te doene /
met ons te leueren inden doot / onschul-
dich wesende / so het schijnt voor des
menschen oogen / maer voorwaer schul-
dich voor God : midts dien dat de Re-
ligie / diese met alsulcke wreedtheys
voorstāen / niet ghegrondet en is / op
het woort Gods / maer op haer fanta-
sie ende opinie van haren Vooruaders.
Nu / wy zijn versiekert / dat het eenighe
woort Gods / is eenen volkomen Re-
ghel der gherechticheyt ende wijsheyt /
in het welcke God wtghedeylet heeft al-
le middelen onser salicheyt ende heyl-
lichmakinghe / (oft eer eenighen / welc
is Jesus Christus) also / dat / so wie buy-
ten het selue gaet / het van noode is / dat
hy in groue duyfsteriffen dwale / b la-
tende dit hemelsch woort / welck ghe-
noemt word / den rechten wech onser
voetstappen / ende het licht onser zie-
len. Ende so het Euangelium genaemt
wordt

wordt den ¹ hoorn der salicheydt / den ¹ Luc. 1. g. 69
 dienst oft bedieninghe des leuens / de
 in kracht ² Gods / den Scepter des Ko- ^{in 2. Cor. 3.}
 nincis Jesu Christi / den Cheest zinder ^{n Ro. 1. b. 16.}
 lippen / daer hy oock den Antechrist me ^{a 2. Thess. 2.}
 de verderuen moet / ^o een ijseren roede / ^{a. 8.}
 daermede hy brüselen sal / alle onghe-
 hoorzaemheyt ende afuallinghe teghen ^{p Apoc. 2. b.}
 hem / ^p den dach / ^q het licht / ^o een vrede / ^{16.}
 seer vyerich sweerd / fonteyne der wijs- ^{ende 19. b. 15.}
 heydt / ende soeten reuck / ^{re.} Omens ^{q Rom. 13. b.}
 sche wie dat ghy zyt / derft ghy wel rech- ^{12.}
 ten als schuldich / dē genen die hem ver- ^{t Esa. 9. a. 2.}
 troost ende steunt op het selue ? derft ^{f Luc. 2. b. 14.}
 ghy wel als een Better achten / en weer-
 dich der doodt ende veruloekinghe oor-
 deelen / de ghene die hem gheuoelt ende
 siet vry ghemaect te zyne / van de ver-
 doemenisse der Wet door Jesum Chri-
 stum / die voor hem ern vloeck ghewor-
 den is / ende rantsoen ofte soengheldt
 voor syne schuldt ? met welcke hy nu
 beuesticht syne gheloouighe ziele / om
 deser heyligher vryheyt / door Christum ^{Gal. 3.}
 verworuen / te ghenieten / te lauen met
 dit heylighe water / daer hy wt ghen-
 den toe gheroepen is : en hy vernoecht
 hem / ende is daer mede te vreden / ende
 en wilt wt dese water baken / grach-
 ten

Vermaninghe

Iere. 2.

Mat. 17. 8. 5.

Matth. 15.

Act. 9.

Isai. 1.

ten/ende stinckende putte niet putten/
de welcke ghy v hebt ghegrauen / dat
zyn v vonden / die ghy contrarie den
woorde Gods hebt gheuonden / moet
ghy v also daer teghen opstellen? De
Ewighe ende Almachtighe God/
heeft van den hemel ghesproken / dat
Iesus Christus is synen gheliefden
Sone / in welcken hy zyn welbehag-
ghen heeft. Ghy die maer een mensche
en zyt / dat is / alle swackhepdt ende
verderuinghe / sult ghy segghen / dat
het welbehaghen Gods / in Christum
niet en is / maer in uwe vonden? So
ghy in het middel der vlammen ende
benautheden des doodts / den gheloo-
uighen Martelaer niet en kont ont-
trecken het betrouwen / dat hy heeft
in Iesum Christum ghestelt / en sult
ghy niet belijden / dat ghy Iesum Chris-
tum van nieuws veruolghet ende crup-
tighet / als ghy v herte ende handen
baepdt in het bloedt van dien / die
door een leuendich ghelooue / arbeypdt
hem in synen beelde te veranderen
ende hem aen te doen / door den gheest
der wedergeboorten? Wy bidden v in
den Name Gods / dat ghy wilt een wep-
nich ophouden ende onderlaten desen
uwen

uwen verstandeloosen wreedten huer/
 ende dencken so de Apostel S. Paulus Act. 8.
 niet tegghenstaende synen huer / om de Phil. 3.
 Wet Gods te beschermen / ende voor de Gal. 2.
 selue te stryden / wordt gheheeten een
 veruolgher Christi: dat ghy die gheen
 wreedheyt na en laet / om te beschermen
 de ordeningen / die de menschē gesmeedt
 hebben / oft om tot grooten state te ko-
 men / oft om haren byddel te vullene /
 oft door eenige menschelike wijsheyt /
 contrarie en vrant der wijsheyt Gods /
 niet onschuldich wesen en sult / om uwe
 goede meeninghe / oft huer / midts dat
 uwe wijsheyt / uwen huer / v religie /
 uwe goede meeninghe / also ghyse noet /
 behoorde te rusten / ende te steunen op
 het woordt Gods / byten het welcke
 al het ghene dat wy vanden onsen sine-
 den / maer ijdelheyt en is / noch hem niet
 en moghen behagen / dan door het ghe-
 ne / dat hy ons in de heylighe Schrift
 verklaert heeft / hem te behagen. Ende
 ghy / O vrome ende groot geachte hee-
 ren / hoe langhe sult ghy in sulcke lydt-
 sacmheyt hoorē / die daer seggē / het licht
 duyfsternisse te wesen / ende duyfsternisse
 het licht? hoe lange sult ghy den onnoo Esai. 7.
 selen sondaer te hooren verstenen / ende
 E ij v niet

Vermaninghe

v niet teghen het gheweldt / van zyn
teghenpartie stellen / die hem te ghelijc-
ke beschuldighen ende veroordeelen /
ende v maer en make Executeurs ende
Bedieners vanden Censuren / achting-
gen ende meyninghen der Monicken /
Papen / Beneficianten / Scolastiken en
Doctours / die het voornemste onder-
schept aengaet in de selue sake / ende der
dwalinghen daer questie om is. Salt in
erwichedyt zyn / dat sy v sullen achten
voor wereltlike ende onghewijde oft
onheylighe lieden / so dat ghy niet en
sult moghen vander Schriftueren spre-
ken / noch oordeelen vander leeringe en
saken der Religien: Als de Heere Josue
stelde tot eenē Leydesman en Regerder
ouer zyn volck / so ghebedt hy hem / dat
den Wetboeck niet en wijcke / noch van
zyn ooghen / noch van synen handen.
Sullen dese v het selue niet gheweldt
ontnemen / om de kennisse wech te
nemen / van hare lasteringhen teghen
God: Ende so dese dyē Keysers / Gra-
tianus / Valentinianus / ende Theodo-
sius / segghen te zyne een misdaedt van
Kerckrooue / dat sy versuymen ofte
niet en weten de Wet Gods / de ghe-
he / diese peghelicken behoorden ver-
stande

Josu. 1. 87.
Deut. 17.

standelicken te lesen / te verkondighen /
 ende wt te roepen / suilen sy v dat ont-
 nemen / om v met dese misdaedt te be-
 metten / oft so sy v dat toe laten / sul-
 len sy v het ghebruyck weeren / welck
 is door de selue / van de leeringhen /
 dwalinghen ende Godloosheden te oor-
 deelen : Also behoortmen eerinen on-
 se personen so wreedelick ouerualle / *Exod. 23. 8.*
 te bewijfen / hoe dat wy Ketters zijn / *Leuit. 19.*
 dwalende in het gelooue / en ons te ver- *Dent. 17.*
 winnē door Terte des Bybels / oft des *Ioan. 7.*
 Euangeliums / sonder voor alle redene *Act. 23. tot 25.*
 ons teghen te setten de vperen / de tong-
 ghen wt te suijden / ende de monden
 met haken toe te sluyten / der ghenen /
 die niet en begheeren / dan te bewijfen /
 dat hare leeringhe ghegrondet is / op
 den vasten steen / welke is Christus.
 Het meestedeel der oude Leeraers / heb-
 ben gheacht / dat de Ouerheyt niet ghe-
 oorlooft en is / de consciencien aen te
 roeren / om die te verweldighen ende te
 bedwingen te ghelocuen / midts dien /
 dat het materiael sweert haer in de han-
 den gegeven is / om de roouers / dieuen /
 doodtslaghers / en andere / die dese men-
 scheliche regeringhe beroeren / te straf-
 len. Maer aengaende der Religie / en

E in

de

Vermaninghe

Act. 25. c.

Proverb. 17.
v. 15.

de het ghene / dat totter zielen behoort /
het eenich Gheestelick sweerd des
woords Gods / moet ende mach hier
in neerstelick remedieren / schepdende
den huer ende Religie / die yemandt be-
schermt van de opdroerichedyt ende ver-
storinghe der regeringhe. Maer wy
zyn in dese sake te vreden / niet te vol-
ghen noch te gheloouen dese goede Lee-
raers. Wy belijden / dat de Ouerheft
moet de kennisse hebben der ketterien /
de welcke wy toestaen te zyne verstoos-
ringhen onder het gheimeyn volck / so
verre dat onder dit deksel de onnoosel-
hedyt niet verdruckt en worde / door het
eenich aenbrenghen / van synen vpan-
den / sonder ghehoort ende verstaen te
worden / maer dat de Ouerheft den-
ke op het ghene / dat de wyse man seyt.
Wie de Godloosen recht seyt te wesen /
ende den gherechten verdoemt / die zyn
beyde den heere eenen grouwel. Daer
by het van noode is / dat de Richter van
hemselfen bekenne ende verskert zy
van de ongherechtighedyt ende kette-
rye / door den worde Gods ouerwon-
nen / eer hy syne handt wt steket / om
den beschuldichden te ouervallē. Maer
tot nu toe is daer een verkeerde opi-
nie

nie ofte meyninge onder de menschen
gheweest/ dat wy Gode bidden dat die
nimmermeer onder v en zy/ uamelick
datmen ghedacht heeft/ dat de heylig-
heyt / gherechticheyt ende waerheyt
ghehecht ende ghebonden was aen de
Kappen ende verworpen klederen der
Monicken / in het verciersel ende wt-
wendighe pomperij der Papen ende
Prochianen. Ende de menschen zijn
gheimeynlick so onredelick/ verschrickt
om te verwonderen/ dese wtwendighe
hypocrisie/ dat voor alle besluyt des le-
uens of des doots des rechtueerdigen/
men niet aenen neemt / dan het aen-
brenghe des Kappacris ende ver-
momde/ die niet meer neersticheyts en
doen om haer te reformeren / dan de
Dupuel en doet om teghen hemselfen
te stryden. Maer laet ons aenmercken
inden Name Gods wat sy zijn / ende
willen nauolgers gheacht worden der
ghener die de Propheten ende ten laet-
sten den sone Gods ghedoodt hebben.
Sy zijn/ segghe ick/ nauolgers vanden
Scriben en Pharisee/ die onder de tyt
der Kercken en groote heyligheyt des
Tepels Gods haer betrouwende en ru-
stende / bestonde den ware Godsdienst
E iij te ver

Vermaninghe

te veruulſchen: ende hierom de **Pro-**
pheten ſielden haer hier tegen op/haer
ontnennende dit ijdel betrouwen / ver-
ghelijcken hare **Synagogen** en verga-
deringen by **Sodoma** / **Gomorra** ende
Babylonien. **Oock** ſo en is de **Gheest**
Gods aen de menſchen niet ghebon-
den / maer ſo lange als ſy in zijn woort
bliuē / is hy met haer: ſo ſy hem verach-
ten / ſo ſteken ſy haer in den gheest der
dwalinghe ende confuſie / ende de **God**
deſer werelt verblint haer verſtant / op
2. Cor. 4 a 4. dat haer het licht des **Euāgeliums** niet
en verlichte. Het welcke blyckt ouer
langhe tijden de Dienaren der Kercken
geſchiet te weſen (die daer ſeggen) in ſo
veel dat ſy voor alle beſcherminge haer
der dwalinghe / anders niet voort en
brenghen / dan de ghewoonte / ende het
oudt ghebruick / ſelue hare **Canones**
niet aenmerckende / die tot een vooroor-
deel der waerheyt verbieden / voort te
brenghen de ghewoonte / aengheſien
dat ghewoonte ſonder waerheyt / maer
een oude en verouwerde dwalinghe en
is / en dat **Ieſus Chriſtus** geſeyt heeft:
Joan. 14 a 6. **Ich** ben de **Wech** / de **Waerheyt** / ende
het **Leuen**: niet / ick ben de ghewoonte /
daer in de menſchen hare ondancbaer-
heyt

heydt bewyfen / so sy in de plaetse van
te omhelsen het ghene dat de Gheest
Gods openbaert / dat verwoyten / niet
anders voortbrengende / van dat sy in
een lanck ende verouwert ghebruyck
haerder boosheit zijn / ende niet siende
dat de Joden / Turckē / ende Heydenen /
niet leuendich van ons en soudē kon-
nen wederstaen worden / soomen voor
een steunsel der Religien voortbrengt /
of de goede ghewoonte / of goede me-
ninge / het welcke beyde so wel in haer
als in ons te vinden is.

Wengaende de gene die sonder eeni-
ghen huer der Religien ons so vbandē
zijn / van de selue spreekt de Schrift /
segghende / van welcke den buyck ha-
ren God is. Item / de boose heeft in zyn
herte gesprokē / daer en is gheen God:
want al ist dat sy deelachtich wordē in
de supersticien der Roomscher Kerckē /
haer herte is vol alder Godloosheit /
spot met allen / ende en helpen of voor-
deren in de Tempelen niet / dan om de
opinionen der menschen te dienen / ende
ghelijck sy segghen / om voor gheen Lu-
theriaens ghehouden te worden : ende
dooch desen middel / vryheyt aen te ne-
men / om in alle boosheit te vroeten /

D u niet

Vermaninghe.

niet beminnde des Paus leeringhe.
 Dan om haer door een wtwendighe hy-
 pocrysie ende geueynstheyt quytende/
 met somtijts ter Misse te gaen/ te oor-
 biechten/ &c. dat sy toelaet te leuen in
 sulcke ongheschicktheyt als men wil.
 Ter contrarien / het Euangelium is haer
 eenen reuck des doots / als ten naesten
 de herten der menschen ondersoeken-
 de / haer gheueynstheyt ontdeckende/
 ende hier om lasteren sy ons als voor
 oproerighe / ende verstoorders der ghe-
 meyne weluaert te wesen / noemende
 de ghemeen ruste / haer eygen beghe-
 uinghe tot alle sonden / wt al welcke sy
 niet en moghen lijden opgheweckt te
 worden. Och / oft God beliefde dat wy
 so veel exempelen van dit geslachte der
 menschen in dese Neder landen niet en
 hadden. Het is waer dat sy niet alle in
 Godloosheit gelijck en zijn: want som-
 nighe / ende selue / de Moniken / Sco-
 lastikē / ende Doctoren / hebben de ghe-
 nade veracht / die de Heere haer gedaen
 hadde / om te bekenen de repnicheyt
 des Euangeliums / ende die te onder-
 schenden van de dwalinghen ende ont-
 heylighinge des heyligē dienst Gods.
 Waer door dese verachtunge wrekede
 midts

(mits dien / dat sy hem niet aengebedē /
noch verkondicht en hebben / gelijk hy
hem haer gheopenbaert hadde / door
zijn gherechtich oordeel) heeft haer in
eenen verkeerden sin ouergheuen / also
dat sy niet lossen toome / tot aller boose-
heden toeloopen / ende wy en hebben
gheen meerder vyanden / dan die / want
sy voor allen dingen vreesende / dat haer
gheloof of autoriteyt vermindert wor-
de / ende dat sy gheacht worden / dat sy
langhe tijden / de menschen in dwalin-
ghe hebben ghehouden / so en kunnen
sy nieuwers door tot een belijdinghe
haerder onwetenheydt ofte boosheyde
ghebracht worden. Maer / **E**sch laen /
alsulcke bekentenisse haerder misdaedt /
waer wel so pijselick / als de hardtnec-
kicheyt / van de ooghen te sluuten / voor
den lichte / grouwelick is voor **G**od: **I**a
selfs / dat in desen deele / gheen andee
sonde / dan teghen den heyligen **G**heest
gheuonden en wordt / de welcke door
den mondt **J**esu **C**hristi / onuerghreeffe-
lick verclaert wordt / welck is / te ver-
volghen teghen zijn eyghen kennisse
ende consciencie / de ghene / die in alle
eenuoudicheydt / belijdinghe des **E**uan-
geliums doen.

D

Vermaninghe

De andere en zijn sulchs niet / noch
so grouwelicke verachters Gods / maer
alleenlick zijn so behangen met begeer-
ten des vleeschs ende des werelts / euen
al ofter gheen ander toekomende leuen
dan dit teghenwoordich en ware / noch
en gheuoelen niets / dat Christelicken
is: dit is het simpel volck / het welcke hē
so seer en onbeschaemdelick tot dron-
kenschap begheeft / datmen selden bo-
uen het wtwedich schynsel des aensich-
tes nauwelick eenich onderschejdt tus-
schen haer ende den beestē sien en kan /
so gheweldelic van drincken veruoert /
vallen so deen op den anderen / ende ont-
leden ende verscheuren haer : of achten
so hierentusschen (Oerbare Heeren)
haer dese dertelheden vrij te wesen / om
haer te quiten / mits ter Nisse te gaen /
niemandt siende ghestraft / dan de ghe-
ne / die daer niet en gaen / wat goet teec-
ken / dat sy daer beneuen hebben. Ende
also ist een sentencie / seer wel van Pla-
to beschreuen / dat alsulcke / de Burgers
in eender Ghemeenten / als de Oer-
heden wesen sullen : ende de booshejdt
wast / daer de straffe van wepnigen / niet
en is de vreesse van velen. Waer door v
sweerd / niet dan om in ons bloedt te
weye

weycken wtstreckende / bidde ick v oot-
medelick / siet toe / dat ghy voor Gode /
niet schuldich ghehouden en wort / van
so veel hoererijen / lasteringhen / ende
doodslaghen / die onder het volck ghe-
schieden: ende vergheelijckt onse manie-
re ende leuen met onse vanden: want
door dieselue kentmen den mensche /
ghelijck den boom by de vruchten. **Op**
dancken God / dat onse vanden selue
ghedwonghen worden / eenighe ghe-
tuyghenisse onser manierlicheydt / vro-
micheydt ende lydtfaemheyt te gheuen:
also dat haer ghemeyn segghen is / hy
en sweert niet / hy is een Lutheriaen: hy
en hoereert niet / noch en drinckt niet
droncken / hy is van der nieuwer Secte.
Ende niet t ghenstaende dese tuyghe-
nissen der eerbaerheyt / en wordt noch-
tans gheen maniere van straffinge ver-
gheten / om ons te pijnighen. **Beghint**
dan / **O** onse Heeren / beghint onse saec-
ke in handen te nemen / ende te onder-
soecken van onser onnooselheyt / die
door het bedroch / lasteringhen / ende
het gheroelt van onser teghenpartije /
heeft onderdrucht gheweest / op dat de
Heere / die het leuen spier Dienaren /
dierbaer ende weerdot heeft / zyn gram-
schap

Vermaninghe

schap ouer v niet wt en strecke. En ver-
acht het weenen / ende versuchten so
veelder onnooselē niet / op dat de Hee-
re v in uwe ghebeden verhoore / v in u-
we Nympten ende Heerschappien sege-
ne / ende v in al dat ghy doen sult /
voorspoedich make. Dat moet
gheschieden. Amen /
Amen.

FINIS,

En den
achten so
t de lere
e / v in u
nen sege
n sult
noet

